

Arrest

nr. 282 495 van 23 december 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en F. LAURENT
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 19 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. PAQUOT *loco* advocaten D. ANDRIEN en F. LAURENT en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, behorende tot de Bakongo etnie en op 17 november 1977 geboren te M'banza-Kongo, Angola. U heeft achtereenvolgens gewoond in: M'banza-Kongo, Kinshasa, Cabinda en Luanda. Sinds 2004, was u woonachtig in Cassequel, Luanda, met uw vrouw F.C.D.S., uw kinderen (J., J., S., U. en J.) en een nichtje R.M.C.. U heeft uw middelbaar voltooid, en erna heeft u gewerkt als handelaar, als taxichauffeur en in een voedingswarenbedrijf.

Eind oktober 2018, was u in Kinshasa om goederen te kopen. U kreeg telefoon dat uw vader, M.M.J., al twee weken vermist was. U keerde daarop terug naar Cabinda, waar uw ouders woonden.

Uw moeder vertelde u dat uw vader en een vriend waren meegenomen. De vriend werd echter vrijgelaten en de ontvoerders namen alleen uw vader mee. Uw vader was lid van het FLEC.

Vervolgens, werd u lid van het MIC en ging u, onder andere, naar vergaderingen. Uw broer was reeds lid. MIC wou een manifestatie organiseren ter herdenking van het Verdrag van Simulambuco op 2 februari 2019. Een aantal dagen eerder, op 28 januari, werden de voorzitter en een aantal leden van het MIC gearresteerd. De volgende dag, wouden u en andere MIC-leden een manifestatie houden aan het gebouw waar hij was opgesloten. Echter, de politie kwam tussen en een aantal mensen werd gearresteerd. U kon ontsnappen. Hierop stelde een aantal MIC-leden dat jullie het daar niet bij konden laten. De mars van 2 februari 2019 zou alsnog doorgaan. Vervolgens, op 2 februari, beslisten jullie van op te splitsen in groepen om te voorkomen dat de politie kon ingrijpen. Toch, werden u en vele anderen gearresteerd. U werd naar de gevangenis van San Pedro gebracht. De volgende dag, werden jullie overgebracht naar de gevangenis van Yabi. Eind maart of begin april, werd u vrijgelaten. Uw oom stelde toen dat het beter was voor u om een tijd naar Portugal te gaan. In april 2019, ging u naar de Portugese ambassade om een visum aan te vragen. Erna, ging u naar Cabinda om afscheid te nemen van uw moeder. U besloot, samen met uw broer, nog een laatste maal te gaan zoeken naar uw vader. Jullie hingen pamfletten op met de vraag naar informatie omtrent uw vader en waarop ook stond dat Cabinda Angola niet is. Tijdens het ophangen van deze pamfletten, werden u en uw broer gearresteerd. Uw broer kon nog ontsnappen, maar u werd naar een gevangenis gebracht. Hier werd u mishandeld en verkracht door de bewakers. De andere gevangenen waren FLEC-leden. Er werd aan u gevraagd waar uw vader was en of u ook lid was van het FLEC. Met de hulp van iemand die uw oom en moeder kende, bent u daar kunnen ontsnappen. U verbleef dan tot uw definitieve vertrek bij uw oom.

Uw oom regelede uw vertrek met meneer F.. Op 4 februari 2020, reisde u en meneer F., via een tussenstop in Kinshasa, met een vals paspoort naar België. U kwam het Belgische rijk binnen op 5 februari 2020. U diende een aanvraag tot internationale bescherming in op 10 februari 2020.

Na uw vertrek, zijn ook uw broer en moeder uit Cabinda vertrokken. Uw broer vertrok één jaar voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS. U raadde uw broer aan om te vertrekken, omdat er steeds mensen van het SIC langskwamen én er bedreigingen werden geuit. Daarnaast, had u ook aan hem gevraagd om voor uw vrouw en kinderen te zorgen. Uw moeder vertrok twee maanden voor uw persoonlijk onderhoud. Zij was het beu dat mensen, inclusief militairen en inlichtingendiensten, steeds kwamen vragen naar u en uw vader.

U legt volgende documenten voor ter staving van uw asielrelaas: (1) uw rijbewijs (origineel getoond op DVZ en het CGVS); (2) identiteitsbewijzen van uw gezin (vrouw en kinderen) (kopie op het CGVS); en (3) uw MIC-lidkaart (origineel op het CGVS).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging door de Angolese autoriteiten te vrezen naar aanleiding van het Frente para a Libertação do Enclave de Cabinda (FLEC)-lidmaatschap van uw vader en uw eigen lidmaatschap van het Movimento Independentista de Cabinda (MIC) (NPO, p. 28). U bent er echter niet in geslaagd om tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS te overtuigen van desbetreffende vervolgingsfeiten en vrees.

Vooreerst merkt het CGVS inconsistenties op met betrekking tot uw gebruikte reisdocumenten en reisweg.

Hoewel u in het begin van uw onderhoud op het CGVS verklaart nooit documenten te hebben gehad die op een andere naam stonden (NPO, p. 5), verklaart u later wel met een vals paspoort – met uw foto, maar onder een valse naam – te zijn gereisd naar België (NPO, p. 18). Bovendien zijn uw verklaringen omtrent dit paspoort ook tegenstrijdig. Waar u bij DVZ verklaarde dat het een vals rood paspoort was waarvan u niet wist welke gegevens erop stonden (Verklaring DVZ d.d. 07/12/2020, hierna DVZ-V, p. 12), stelt u op het CGVS plotseling dat de achternaam An. was maar dat u de rest niet meer weet (NPO, p. 18). Gevraagd naar de kleur van het paspoort, antwoordt u 'rood.' Gevraagd naar de nationaliteit van het paspoort, stelt u dat het een Angolees paspoort was. Gevraagd of er een visum instond, antwoordt u 'ja,' maar u stelt niet te weten voor welk land, omdat u het pas in handen heeft gekregen op het vliegtuig (NPO, p. 18). Het CGVS merkt op dat uw verklaringen tegenstrijdig zijn. Immers, een Angolees paspoort is zwart en niet rood (zie landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier). Bovendien, verklaart u op het CGVS dat deze documenten aan u waren gegeven door een persoon die u enkel kent als 'meneer F..' Hij zou ook uw reis hebben geregeld en met u zijn meegereisd. U kent hem, via uw oom (NPO, p. 18-19). Nochtans, bij DVZ, verklaarde u dat u naar hier werd gebracht door 'Ze' een persoon gezocht door uw oom (DVZ-V, p. 11). Verder, waar u bij DVZ nog duidelijk verklaarde dat uw oom uw reis heeft betaald (DVZ-V, p. 11), stelt u op het CGVS dat uw oom tegen u zei dat u zou vertrekken en dat F. u zou begeleiden. Maar, gevraagd naar wie uw reis heeft betaald, antwoordt u 'ik weet het niet' (NPO, p. 19-20). Tot slot, slaagt u er ook niet in om uw vertrekdatum consistent te situeren, zo verandert u regelmatig tussen vier (DVZ-V, p. 6, 12; NPO, p. 9, 20) en vijf (NPO, p. 9) februari.

Bovenstaande inconsistenties omtrent uw gebruikte reisdocumenten en reisweg doen het vermoeden rijzen dat u simpelweg met uw eigen Angolees paspoort en uitgereikt Portugees visum – hetgeen geldig was van 10/06/2019 tot 24/07/2019 – bent gereisd. Het feit dat u op legale wijze uw land zou hebben verlaten, ondergraaft uw voorgehouden problemen met de Angolese autoriteiten verder. Indien u werkelijk vervolgd wordt door de autoriteiten van Angola, is het allesbehalve geloofwaardig dat u met documenten onder uw eigen naam het land zou verlaten. U kon niet uitsluiten dat uw naam als geseind stond opgegeven, en evenmin dat u door de autoriteiten aan de grens zou worden gecontroleerd. Dat u het dan ook zou riskeren om met een paspoort op eigen naam Angola te verlaten, is niet aannemelijk. Dergelijk gedrag staat haaks op de door u voorgehouden vrees voor de Angolese autoriteiten en vormt reeds een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien, zou dit ook inhouden dan u **ruim een halfjaar eerder op het Europese grondgebied bent gearriveerd** dan u verklaart (04-05/02/2020), waarbij dan ook de **laattijdigheid van uw asielaanvraag** moet worden opgemerkt. Hiermee rekening houdend dienen ernstige vragen te worden gesteld betreffende de nood aan bescherming. Van iemand die beweert te vrezen voor zijn leven, zijn vrijheid en zijn fysieke integriteit, mag verwacht worden dat hij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen. **Het gebrek hieraan doet verder afbreuk aan uw voorgehouden vrees.**

Bovenstaande vaststellingen hebben een negatieve weerslag op uw algehele geloofwaardigheid, wat toelaat reeds bij voorbaat vraagtekens te plaatsen bij de oorzaak van uw problemen, namelijk uw arrestaties naar aanleiding van uw beweerde MIC-lidmaatschap en uw vader zijn FLEC-lidmaatschap, en bijgevolg bij uw voorbehouden vrees bij terugkeer.

Bij uw beweerde arrestaties kunnen bovendien volgende opmerkingen worden gemaakt.

Vooreerst, kan er **reeds sterk worden getwijfeld aan uw tweede gevangenisopsluiting van midden of eind mei tot 25 december 2019, waarbij u er van werd verdacht lid van het FLEC te zijn alsook vragen omtrent uw vader kreeg** (NPO, p. 26-27, 36-37).

Immers, uit uw visumdossier blijkt dat uw visumaanvraag werd gedaan op 23 mei 2019 én er zijn verscheidene documenten aanwezig in uw dossier dewelke zijn uitgegeven rond midden mei, bijvoorbeeld bankafschriften van de periode 01/02/2019 tot 14/05/2019 (zie visumdossier in het administratief dossier). De visumprocedure op de Portugese ambassade in Angola stelt duidelijk dat de visumaanvraag in persoon moet worden gedaan in het Visa Application Center. Deze aanvraag dient op dat moment ook volledig te zijn (de nodige documenten en bewijzen moeten allemaal aanwezig zijn) (zie landeninformatie in de blauwe map van het administratief dossier). U stelt zelf dat deze aanvraag in de laatste twee weken van april zou zijn geweest. U zou dan naar de ambassade zijn geweest voor een gesprek en vingerafdrukken. U stelt dat dit de enige keer is dat u naar de ambassade bent geweest (NPO, p. 10-11), wat manifest strijdig is met de datum die uit uw visumdossier blijkt. Immers, zoals uit de landeninformatie blijkt, dienen visumaanvragers slechts éénmaal langs te komen in het Visa Application Center in persoon om hun volledige aanvraag in te dienen alsook het nemen van biometrische informatie (zie administratief

dossier). Het is dus voor u onmogelijk om uw biometrische informatie te hebben gegeven in april 2019 als verscheidene documenten uit uw visumapplicatie dateren van midden mei 2019 én de datum van aanvraag 23 mei 2019 is. **Er dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen over de datum waarop u naar de ambassade zou gegaan zijn voor uw visumaanvraag, manifest strijdig is met de datum die wordt vermeld in uw visumdossier.** Volgens uw verklaringen zou er bovendien een periode van ongeveer een maand verstreken zijn tussen uw bezoek aan de ambassade en uw tweede arrestatie, terwijl de datum in het dossier in de periode valt waarin u uw arrestatie situeert.

Met betrekking tot uw tweede arrestatie, is het ook zeer opvallend dat u bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niets heeft vermeld over de aanwezigheid en mede-arrestatie van uw broer (Vragenlijst CGVS d.d. 07/12/2020, hierna CGVS-V, p. 2). Immers, op het CGVS stelt u dat jullie beide werden aangehouden tijdens het ophangen van de pamfletten, maar dat uw broer alsnog kon wegvlugten tijdens de autorit naar de gevangenis (NPO, p. 25). Nog opmerkelijker is dat u later verklaart dat uw broer nooit problemen heeft gehad omwille van zijn MIClidmaatschap én nooit problemen heeft gehad omwille van het FLEC-lidmaatschap van uw vader (NPO, p. 34). An sich is dit al opvallend gezien hij behoort tot dezelfde groepering als u, én vandaag nog steeds lid is, én ook aanwezig was op de manifestatie (NPO, p. 15, 23, 28, 31, 34-35). Maar, het is daarnaast ook in strijd met uw eigenverklaringen omtrent uw tweede arrestatie, waar uw broer dus ook gearresteerd zou zijn (zie supra). Ten tweede, kan er **ook sterk worden getwijfeld aan uw eerste gevangenisopsluiting van twee februari tot eind maart of één april 2019, waarbij u zou zijn gearresteerd tijdens een MIC-manifestatie** (NPO, p. 24-25). Immers, ondanks dat u zelf verklaart dat u uw Angolees paspoort, waar u later het Portugees visum mee aanvroeg, heeft aangevraagd in 2015-2016 (NPO, p. 11), blijkt uit uw visumdossier dat dit paspoort werd aangevraagd op 15 maart 2019 (zie administratief dossier). Nochtans, verklaart u over deze gevangenisperiode dat u nooit de gevangenis heeft verlaten, geen toegang had tot internet of post en enkel bezoek heeft gekregen van J.M. en A.B.. Zij brachten u eten en zeiden dat u geduldig moest zijn, dat ze op zoek waren naar een oplossing om u uit de gevangenis te halen. U moest voor deze oplossing nooit iets zelf doen (NPO, p. 36). Er lijkt dan ook geen verklaring te zijn waarom u in deze periode wel een paspoort zou hebben aangevraagd. U werd geconfronteerd met de uitgavedatum van uw paspoort, waarop u simpelweg 'nee' antwoordt (NPO, p. 41). **Ook de objectieve vaststelling dat uw paspoort werd uitgegeven tijdens een periode dat u beweert te zijn opgesloten, ondergraaft deze opsluiting sterk.**

Bovendien, stelde u een papier te hebben gekregen van uw vrijlating. De Protection Officer heeft u gevraagd om dit papier na te sturen. U stelde dat u het zelf nooit heeft ontvangen, dat meneer B. dit vast had, maar dat u zou rondbellen om te horen of u het kon bemachtigen. Ondanks dat u hiervoor twee weken tijd kreeg (NPO, p. 40-41), heeft het CGVS tot op heden geen document van u mogen ontvangen. Het feit dat u nalaat dit bewijselement over te maken, laat toe om deze opsluiting verder in twijfel te trekken. **De vaststelling dat er sterk kan getwijfeld worden aan uw beide gevangenisperiodes, dewelke een gevolg waren van uw problemen omtrent uw eigen MIC-lidmaatschap en uw vader zijn FLEC-lidmaatschap, maakt dat uw nood aan bescherming reeds sterk ondermijnd wordt.**

Met betrekking tot uw beweerde MIC-lidmaatschap en de problemen die hieruit zijn voortgekomen, dienen volgende opmerkingen gemaakt te worden.

Ten eerste, kan u **niet consistent situeren wanneer u zou zijn toegetreden tot het MIC**. Voor DVZ, verklaarde u in augustus 2018 lid te zijn geworden van het MIC. Dit is an sich al een opmerkelijke bewering gezien u – in hetzelfde DVZ interview – verklaarde lid te zijn geworden omwille van de verdwijning van uw vader sinds 30 september 2018 (CGVS-V, p. 1-2). Vervolgens, corrigeert u, via een mail van uw advocaat (d.d. 11/12/2020; zie administratief dossier), deze verklaring en stelt dat u lid werd in oktober 2018. Ook aan de start van uw interview op het CGVS, geeft u nogmaals aan dat er een foutieve datum van toetreding stond in uw DVZ interview (NPO, p. 4). Er wordt u door de Protection Officer gevraagd of het verslag werd voorgelezen in het Portugees na het interview, waarop u antwoordt dat het weldegelijk werd voorgelezen, maar dat u de fouten toen niet heeft opgemerkt (NPO, p. 4). Gezien u naast deze 'fout' ook nog andere correcties wenst aan te brengen, is het op zich al opmerkelijk dat u geen enkele van deze fouten zou hebben opgemerkt bij de nalezing. Er rijst dan ook eerder een vermoeden dat u simpelweg inconsistenties probeert recht te zetten achteraf. Een vermoeden dat enkel gesterkt wordt wanneer u vervolgens op het CGVS plotseling stelt dat u pas eind november 2018 zou zijn toegetreden tot het MIC (NPO, p. 4). Op nog een ander punt in het interview, stelt u dat het november 2019 was dat u toetrad tot het MIC, een jaar later én na beide arrestaties (NPO, p. 31).

Het feit dat u allesbehalve consistent kan situeren wanneer u zich heeft aangesloten bij het MIC – van augustus 2018, naar oktober 2018, naar november 2018, naar november 2019 – ondermijnt de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap.

Ten tweede, verklaarde u bij DVZ: "op 30/09/2018, verdween mijn vader. Toen ik hoorde van zijn verdwijning, was ik in Kinshasa. Ik ben naar Cabinda gegaan. Ik ben mijn vader gaan zoeken, maar ik vond hem niet terug. Ik besloot daarom om me bij het MIC aan te sluiten."- (CGVS-V, p. 2). Op het CGVS, werd er opnieuw gepolst naar uw motivatie om lid te worden van het MIC. Echter, nu verklaart u dat uw broer reeds lid was van het MIC en dat u zo in contact kwam met de groep en u ging aanbieden als nieuw lid. U verklaart, gevraagd naar uw motivatie, "ik erken dat Cabinda Angola niet is. En, ten tweede, ik zie de dynamiek van de jongeren, dat heeft me hard geraakt, want ik zie ook andere dingen gebeuren in de provincie en die dynamiek van de jongeren raakt me wel." Gevraagd of er nog andere redenen waren, antwoordt u 'neen,' dat dit uw twee hoofdredenen waren (NPO, p. 31-32). **Ook over uw motivatie blijkt u dus niet consistent.**

Ten derde, gevraagd naar uw taken bij het MIC, stelt u dat u een lid was, dat u deelnam aan vergaderingen, en dat u pamfletten plakte ter aankondiging van manifestaties. U verklaart dat dit uw taken waren (NPO, p. 32). Bij DVZ, had u inderdaad ook verklaard dat u pamfletten plakte, maar stelde dat hierop stond dat Cabinda Angola niet is (CGVS-V, p. 2). Wanneer er later tijdens uw interview op het CGVS, opnieuw wordt teruggekomen op uw taken, stelt u nu plots wel dat op de pamfletten stond dat u vrede wou voor Cabinda en ook dat Cabinda Angola niet is. Erop gewezen door de Protection Officer dat u iets zei van pamfletten plakken ter aankondiging van manifestaties, stelt u nu dat er geen pamfletten werden gekleefd voor die manifestaties, dat deze aankondigingen via sociale media gebeurden (NPO, p. 33). **Ook hier dient dus te worden opgemerkt dat uw verklaringen tegenstrijdigheden vertonen.** Uit de beschikbare informatie blijkt bovendien dat er wel degelijk folders over de manifestatie (waaraan u nota bene zou hebben deelgenomen) zouden worden uitgedeeld (zie informatie in de blauwe map van het administratief dossier).

Ten vierde, u verklaart aan acht georganiseerde en twee geïmproviseerde vergaderingen te hebben deelgenomen (NPO, p. 32). Gevraagd naar wat er werd besproken, stelt u: "de eerste vergadering, ik was niet de enige die me kwam voorstellen, dan werd er voornamelijk gesproken over waarom de beweging was opgericht. Het was eerder de historiek van de partij die we hoorde. De tweede keer, de vergadering in december, werd er gedebatteerd over de situatie in Cabinda op dat moment. De laatste keren gingen over de voorbereiding van de manifestaties" (NPO, p. 33). Gezien u twee vergaderingen heeft bijgewoond waar gesproken werd over de redenen van oprichting, de historiek van de partij én de huidige situatie in Cabinda (NPO, p. 32-33), mag er van u een zekere kennis van het MIC verwacht worden. U bent inderdaad in staat om een aantal leidinggevende figuren en hun functie op te noemen – echter gevraagd naar namen van gewone leden zoals uzelf, stelt u wel dat u ze nog kent van ziens, maar hun namen citeren vandaag de dag is moeilijk – alsook dat het MIC ondertussen is gesplitst en er nieuwe personen in deze functies zijn. U kan ook de volledige naam geven en de oprichtingsdatum (NPO, p. 32-34, 37-38). Toch blijkt u onwetend te zijn over een centraal element binnen de organisatie, namelijk de methode waarop de onafhankelijkheid van Cabinda bereikt kan worden. Gevraagd naar deze methodes, antwoordt u: "in principe, zou dat in vrede gebeuren, via dialoog, maar tot nu toe is daar geen resultaat uit gekomen." Gevraagd dit te concretiseren, antwoordt u: "wij, Cabindezen, kennen de geschiedenis van ons land, op basis daarvan willen wij druk uitoefenen bij de Angolese regering. MIC is niet de enige partij in Cabinda, maar iedereen wil wel hetzelfde, namelijk de bevrijding van Cabinda. We willen onze krachten bundelen voor een onafhankelijk Cabinda."- Gevraagd wat krachten bundelen inhoudt, stelt u dat er verschillende partijen zijn in Cabinda, maar dat iedereen hetzelfde doel heeft, namelijk de onafhankelijkheid van Cabinda. MIC wil dat iedereen zijn krachten samenbundelt, zodat er als een eenheid kan worden onderhandeld over de vrijheid van Cabinda. Gevraagd naar welke andere partijen er zijn, waar het MIC mee wil samenwerken, antwoordt u: "er zijn verschillende partijen. Ik weet de namen van alle verschillende partijen niet, maar misschien wel de namen van de personen die die partijen hebben opgericht. Bijvoorbeeld, Andre Bula, een advocaat, heeft die partij opgericht. Er is ook nog een zeker Alexander, die ook iets heeft opgericht waar mensen activist kunnen zijn en die voor het doel strijden. En, ook het FLEC moet niet buitengesloten worden natuurlijk. Zij kunnen ook deelnemen."- Gevraagd naar hoe deze samenwerking er concreet gaat uitzien of er al stappen zijn ondernomen, antwoordt u: "toen ik daar was, nog niet. Maar, tijdens de laatste gesprekken, heeft mijn broer mij verteld over partijen die zich hebben verenigd, die willen samenwerken."- Gevraagd naar op welke manier ze willen samenwerken, antwoordt u; "ze zoeken naar een manier waarop ze kunnen samenwerken en het doel bereiken." Nogmaals gevraagd naar hoe die samenwerking er concreet zal uitzien, antwoordt u: "ja, alle partijen zijn democratisch, en hoewel iedereen zijn eigen visie heeft, hebben we wel allemaal uiteindelijk hetzelfde doel voor ogen. Het idee is om ons samen in te zetten en te zoeken naar een manier waarop we die onafhankelijkheid kunnen bereiken. Het gaat over één uiteindelijke doelstellingen, dat is die onafhankelijkheid." (NPO, p. 37-38). Het mag duidelijk zijn van bovenstaande passages dat u bijzonder

vaag en onwetend bent over de concrete methodes van het MIC. Maar, **uw beweringen zijn ook niet in lijn met de informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat MIC een referendum over de onafhankelijkheid van de exclave als enige, vreedzame en democratische oplossing ziet om het politieke en militaire conflict te beëindigen (zie landeninformatie in de blauwe map). Het is maar weinig waarschijnlijk dat deze centrale methode niet zou zijn besproken op de vergaderingen waarbij u aanwezig zou zijn geweest.**

Tot slot, zijn uw verklaringen met betrekking tot de manifestatie en uw daaropvolgende arrestatie zowel tegenstrijdig onderling als met de beschikbare landeninformatie. U stelt dat het MIC een manifestatie wou organiseren op de herdenking van het Verdrag van Simulambuco. Deze manifestatie zou plaatsvinden op twee februari. Maar, op 28 januari, werd de voorzitter, zijn vader, zijn zus en een aantal andere leden van de partij opgepakt. De dag nadien, wouden jullie een manifestatie houden aan het gebouw waar hij gevangen zat, maar onderweg aan de Rua das Forças Armadas, kwam de politie tussen en werden er een aantal mensen opgepakt. De anderen vluchtten weg. Deze 29e, zouden ook de vicevoorzitter Antonio Soqui en secretaris Carlos gearresteerd zijn bij hun thuis. Toch vonden een aantal mensen van de groep het noodzakelijk om de manifestatie van twee februari te laten doorgaan. Jullie wisten dat de politie wou tussenkomen, dus besloten om jullie in drie groepen te verdelen: een aantal besloten via Lago dos Fieis Zamgaio te vertrekken en een andere groep vanuit Primeiro de Maio via de Rua Duque de Chiazzi, en de overige zouden vanuit het stadscentrum vertrekken. U verklaart: "de groep die vanuit Primeiro de Maio was vertrokken en via de Rua Duque de Chiazzi macheerde, die straat geeft uit op de Rua das Forças Armadas, daar is de politie tussengekomen. Iedereen werd opgepakt, ongeacht of ze nu deelnamen aan de manifestatie of niet. Zo werd ik ook opgepakt." U verklaart dat er op deze tweede februari minstens 72 mensen werden gearresteerd. De arrestaties vonden dus op 28 of 29 of de 2e plaats (NPO, p. 23-24, 25, 35, 39-40). Uw verklaringen blijken echter op verschillende punten strijdig. Ten eerste, dient te worden opgemerkt dat het Verdrag van Simulambuco werd ondertekend op 1 februari 1885. Het verdrag maakte van Cabinda een protectoraat van Portugal. Hoewel Portugal, via dit verdrag, enkel het grondgebied ten noorden van de rivier de Congo wou veiligstellen, ziet de Cabindese bevolking dit akkoord als een consolidatie van hun identiteit. De manifestatie/mars van het MIC werd dan ook aangekondigd en gehouden op één februari en niet twee februari, zoals beweerd door u. Gezien de historische waarde van deze datum, is het opvallend dat u dit niet correct kan situeren. Betreffende de arrestaties, is het inderdaad correct dat de voorzitter 28 januari werd gearresteerd en de vicevoorzitter 29e januari, maar de secretaris-generaal Carlos Vemba werd pas op 31 januari gearresteerd, en dus niet op 29 januari zoals verklaard door u. Wat betreft de arrestaties op 29 januari, hier stelt de landeninformatie dat de manifestanten werden gearresteerd tijdens hun protest voor het gebouw van de Service of Criminal Investigation in Cabinda, en dus niet op weg naar dit gebouw op de Rua das Forças Armadas, zoals u aanhaalt. Wat betreft de arrestaties op twee februari, waar u verklaart dat er die dag alleen al minstens 72 mensen werden gearresteerd, stelt landeninformatie dat er die dag een dertigtal arrestaties plaatsvonden. Tussen 28 januari en 1 februari, vonden er tussen de 62 en 74 arrestaties plaats (zie landeninformatie). Tot slot, dient ook opgemerkt te worden dat waar u eerst verklaarde bij de groep te horen die vanuit Primeiro de Maio vertrok (NPO, p. 24), stelt u later dat u behoorde tot de groep die vertrok uit Zamgaio (NPO, p. 35). **De vele tegenstrijdigheden in uw verklaringen maken dat er geen geloof meer gehecht kan worden aan uw deelname aan deze MIC manifestatie en bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan de daaropvolgende arrestatie, de eerste van uw twee beweerde arrestaties.**

Bovenstaande vaststellingen dat u herhaaldelijke inconsistente verklaringen aflegt met betrekking tot uw MIC-lidmaatschap en activiteiten, én gecombineerd met uw algehele geloofwaardigheid dewelke reeds sterk ondermijnd was door uw herhaaldelijke tegenstrijdige verklaringen omtrent uw arrestaties, opsluitingen en reisweg, maken dat er absoluut geen geloof meer kan worden gehecht aan uw MIC-lidmaatschap en de problemen die daaruit zijn ontstaan. U legt uw MIC-lidkaart voor. Deze kan bovenstaande vaststellingen echter niet rechtzetten. Een lidkaart kan immers een gesolliciteerd bewijsstuk zijn.

Betreffende het FLEC-lidmaatschap van uw vader en zijn verdwijning, kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden.

Vooreerst, is het opmerkelijk dat u niets heeft vermeld over uw vader zijn FLEC-lidmaatschap bij DVZ, nochtans een centraal element in uw aangehaalde problemen en vrees (NPO, p. 28).

Immers, u verklaart zelf: "sinds we waren teruggekeerd naar Cabinda, nam mijn vader deel aan vergaderingen van FLEC. De veiligheidsdiensten waren altijd op zoek" en ook uzelf ondervond problemen omwille uw vader zijn lidmaatschap, zoals u verklaart over uw tweede opsluiting: "na een maand daar

ongeveer, werd ik afgeroepen. Ze vroegen of ik wou toegeven dat ik bij FLEC was. Ik zei: 'nee, ik ben lid van MIC.' Ze zeiden dat het geen zin had om te liegen, dat ze wisten dat mijn vader lid was van FLEC. Ik antwoordde dat ik wist dat mijn vader lid was van FLEC. Ze vroegen me waar hij was" (NPO, p. 22, 26). Van een verzoeker om internationale bescherming die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij **alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding van haar vertrek uit zijn land van herkomst zouden zijn geweest. U dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit vanaf het begin, bij DVZ.** Niettegenstaande het feit dat de 'Vragenlijst CGVS' (hierna CGVS-V) niet tot doel heeft een uitvoering of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan wel redelijkerwijs van u worden verwacht dat u alle essentiële elementen reeds op een coherente manier heeft verteld. **Dit nalaten vormt reeds een negatieve indicatie van het gebeurde.**

Ten tweede, u verklaarde bij DVZ dat uw vader is verdwenen op 30 september 2018 (CGVS-V, p. 2). Op het CGVS, stelt u dat het foutief was neergeschreven in uw CGVS Vragenlijst en dat u eigenlijk in november 2019 terugkeerde uit Kinshasa – ruim één jaar later én na beide gevangenisperiodes – en eind oktober had vernomen dat uw vader vermist was. Gevraagd naar oktober van welk jaar, stelt u nu ineens "van hetzelfde jaar: 2018." Nochtans situeerde u dit vlak ervoor nog in het jaar 2019 (NPO, p. 3-4). Ook later in het interview, stelt u in 2018 Kinshasa te hebben verlaten (NPO, p. 7) en bevestigt u dat u op 27 oktober 2018 vernam dat uw vader reeds twee weken vermist was, dus sinds 14 of 15 oktober (NPO, p. 22-23). **Het feit dat u zulke belangrijke gebeurtenissen – de verdwijning van uw vader en uw vertrek uit Kinshasa – niet consistent kan situeren in de tijd, maakt dat er nog maar weinig geloof aan gehecht kan worden.** Het CGVS hecht maar weinig geloof aan uw opmerking dat de datum verkeerd was neergeschreven in uw CGVS vragenlijst. Immers, zoals hierboven reeds werd aangehaald, probeerde u ook de tegenstrijdigheid omtrent uw datum van MIC-toetreding recht te zetten. Hetgeen, in het licht van uw blijvende tegenstrijdige verklaringen én dat het verslag weldegelijk werd voorgelezen in het Portugees, in het geheel niet overtuigt. Deze eerdere vaststelling, gecombineerd met het opvallend gegeven dat u deze 'fout' niet heeft opgegeven bij de correcties die u, via uw advocaat, mailde naar het CGVS (mail advocaat d.d. 11/12/2020; zie administratief dossier), doet het vermoeden rijzen dat u een tweede maal postfactum uw verklaringen probeert recht te zetten.

Ten derde, bent u **uiterst vaag en onwetend over uw vader zijn lidmaatschap van FLEC.** Gevraagd om te vertellen wat u weet, geeft u een vaag en algemeen antwoord: "het gaat over de situatie van Cabinda. Iedere Cabindees identificeert zich bijna als iemand van het FLEC. De provincie Cabinda is in 1975 nagelaten door de Portugezen aan Angola, maar de Cabindezen zelf aanvaarden dat niet. Het FLEC voert een guerrillaoorlog, maar ik weet niet wat mijn vader zijn rol is binnen deze partij. Ik heb ernaar gevraagd bij vrienden van hem, maar niemand heeft mij een fatsoenlijke uitleg gegeven." Aangemoedigd door de Protection Officer om toch alles te vertellen dat u weet, antwoordt u: "mijn vader is heel gereserveerd. Toen we in Kinshasa woonden, ging mijn vader regelmatig naar Cabinda. We wisten nooit wat hij daar ging doen. Ook in Kinshasa zelf, was er sprake van FLEC, ook daar werden mensen van FLEC opgepakt. Ik ben pas te weten gekomen dat mijn vader bij FLEC zat, toen de situatie begon, maar mijn moeder wist er wel van. Zij wist alleen dat hij lid was van FLEC met vrienden, maar meer wist zij ook niet" (NPO, p. 29). Opvallend, gezien u eerder duidelijk verklaarde dat uw vader FLEC-vergaderingen bijwoonde sinds jullie naar Cabinda verhuisden (NPO, p. 22). Gevraagd, wat u nog meer kan vertellen, stelt u dat hij een voorstander is van Cabinda, maar dat u verder niets weet. Gevraagd naar wat de vrienden van uw vader zeiden toen u hen ernaar vroeg, antwoordt u opnieuw vaagweg: "mijn vader heeft twee goede vrienden. Enerzijds, meneer A.B., en anderzijds, meneer Faria. Ik sprak met hen. Ik heb ook een tijd bij hem gewoond toen ik terugkwam van Cabinda. Ik heb het ook aan hen gevraagd, omdat ik wist dat ze allebei FLEC waren. Of hij dan wist wat de reden was dat mijn vader was opgepakt. Hij vertelde me dat dit ons land was en dat we alles mochten doen om ons land te beschermen, maar meer duidelijkheid heeft hij mij nooit gegeven." Gevraagd of u dan aan niemand heeft gevraagd wat de rol was van uw vader binnen FLEC, antwoordt u nogmaals vaag: "jawel, maar niemand gaf me een degelijke uitleg hierover. Ze zeggen alleen 'we zijn FLEC'. Ze hebben geen hoofdzetel waar ze verbleven. FLEC is een rebellenweging. Overdag kan je over straat lopen, maar wanneer ze vergaderingen hebben, weet niemand daarvan. Als ze samen vergaderen, worden ze opgepakt, gezocht" (NPO, p. 29-30). **Gezien uw vader zijn FLEC-lidmaatschap mogelijks aan de basis ligt van zijn verdwijning, alsook van uw latere problemen, is het bijzonder opvallend dat u hierover niet meer kan vertellen.** **Er kan niet worden ingezien waarom u niet meer moeite heeft gedaan om informatie te bekomen dan wel voor of na de gebeurtenissen. Uw gebrek aan interesse en kennis ondergraven verder uw beweerde vrees.**

Bovenstaande vaststellingen dat u herhaaldelijke vage en inconsistente verklaringen aflegt met betrekking tot uw vader zijn FLEC-lidmaatschap en in het bijzonder met betrekking tot zijn verdwijning, gecombineerd met de ongeloofwaardigheid van uw eigen MIC-lidmaatschap, maken dat er ook geen geloof meer kan worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolging, namelijk uw twee opsluitingen, die er volledig uit voortkomen.

Tot slot, kunnen er ook **serieuze vraagtekens worden geplaatst bij de coherentie van uw verhaal**. U verklaart: "nadat ik ben vertrokken uit Cabinda, was mijn broer de enige man in huis bij mijn moeder. Zij was daar gebleven. Omdat er dan altijd onbekenden naar het huis kwamen, bracht dit toch spanning en onzekerheid. Mijn moeder werd bedreigd, dat haar huis in brand zou worden gestoken. Omdat mijn moeder een hoge bloeddruk had en zich niet goed voelde, en omdat mijn broer bij dezelfde partij als ik behoorde, was de situatie acuut geworden. Ik heb dan aan mijn broer aangeraden om daar te vertrekken en ik heb ook gevraagd om voor mijn kinderen te zorgen, zodat er een man in huis zou zijn." (NPO, p. 14-15). Hij is om deze redenen verhuisd naar Lubango in maart 2021 (NPO, p. 14). **Het is op zijn minst opvallend dat enkel uw broer is verhuisd, terwijl uw moeder werd bedreigd**. Zij zou pas twee maanden voor uw interview (ongeveer januari 2022) zijn verhuisd. Gevraagd of er een reden voor was, stelt u dat er altijd mensen kwamen vragen naar uw vader en u. Zij was dit beu en daarom is ze vertrokken (NPO, p. 12). Wat betreft deze bezoeken is het ook uitermate vreemd dat u verklaart: "ze vragen naar mijn vader. Ons is altijd gezegd dat hij is gevangengenomen, maar zelfs de militairen en de inlichtingendiensten komen vragen waar papa zich bevindt" (NPO, p. 12). Ook later verklaart u dat, tijdens uw tweede opsluiting, de militairen u vroegen waar uw vader was (NPO, p. 26). Nochtans, verklaart u doorheen uw interview meermaals dat de Angolese veiligheidsdiensten en militairen betrokken waren bij uw vader zijn verdwijning (NPO, p. 22, 27-29). Door de Protection Officer gevraagd waarom de veiligheidsdiensten uw vader nog steeds zoeken, als, zoals u vermoedt, hij is gearresteerd omwille van zijn FLEC-lidmaatschap, antwoordt u simpelweg: "dat is wat ons ook niet duidelijk is. We hebben een hele tijd gezocht naar vader, maar er is geen enkel teken. We zijn naar de gevangnissen en hospitalen gegaan, maar A.B. heeft bevestigd dat hij samen met vader is opgepakt en wel mocht gaan. We weten dus dat vader is meegenomen door mensen die in burger zijn gekleed, maar waarvan we bijna zeker zijn dat het veiligheidsdiensten zijn. We hebben dus toch wat hoop dat vader in leven is. We weten ook niet of hij dingen heeft gedaan waarvan we niet op de hoogte zijn. We weten niet waar hij is." (NPO, p. 28-29).

Er dient te worden vastgesteld dat er in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt uw origineel rijbewijs voor. Dit ondersteunt uw verklaringen omtrent uw identiteit en nationaliteit, dewelke niet meteen ter discussie staan.

U legt ook identiteitsbewijzen voor van uw gezin, woonachtig in Angola. Deze documenten hebben echter geen invloed op bovenstaande argumentatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de manifeste appreciatiefout en schending van "artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen."

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"[...]"

Aangaande zijn reisdocumenten en reisweg

Volgens het CGVS zijn er inconsistenties met zijn gebruikte reisdocumenten en reisweg die doen vermoeden dat hij simpelweg met zijn eigen Angolees paspoort en uitgereikt Portugees visum - hetgeen geldig was van 10/06/2019 tot 24/07/2019 - bent gereisd.

Ten eerste merkt het CGVS op: [...]

Uit verzoekers antwoord op de vraag of hij ooit op een vals paspoort had gereisd, bleek echter dat hij de eerste vraag niet zo had begrepen. Verzoeker heeft nooit verzwegen dat hij op een vals paspoort had gereisd (CGVS, p. 18). Op de vraag of hij ooit documenten heeft gehad waarin een andere naam was vermeld, ging verzoeker er echter redelijkerwijs van uit dat het om zijn echte identiteitsdocumenten ging, waarin altijd zijn naam en geen andere werd vermeld. Verzoeker is thans niet in het bezit van documenten waarop een andere naam dan de zijne is vermeld.

Ten tweede merkte het CGVS op dat verzoeker aangaf dat hij op een rood paspoort had gereisd, terwijl de Angolese paspoort in zwart waren.

Uit dit kleurverschil kunnen echter geen conclusies worden getrokken over zijn reis. Aangezien verzoeker reeds verschillende Angolese paspoorten had gebruikt, had hij er geen belang bij te liegen. Of hij nu met een echt of een vals paspoort had gereisd, hij zou er geen belang bij hebben gehad te verklaren dat zijn paspoort rood was, terwijl hij reeds in het bezit was van zwarte Angolese paspoorten. Hij toonde het CGVS ook zijn Angolese paspoort. Anderzijds wenst verzoeker hieraan toe te voegen dat zijn valse paspoort rood was omdat het een diplomatiek paspoort was. Als de PO hem tijdens het interview naar deze kleur had gevraagd, had hij deze verklaring kunnen geven. Verzoeker had met name tijdens zijn verhoor bij de Vreemdelingendienst reeds verklaard dat hij op een rood paspoort had gereisd (DvZ, p. vraag 32, p. 12), zodat de PO hem reeds over deze tegenstrijdigheid had kunnen ondervragen. Dit strookt ook volledig met zijn verklaring dat hij niet door de check-in hoefde en via de militaire luchthaven vertrok: [...] (CGVS, p. 18).

Ten derde merkt het CGVS ook op : [...]

De uitlegging van het CGVS is misbruik en houdt geen rekening met de verklaringen van verzoeker. In het interview bij de DvZ staat : [...]

Zo blijkt uit de verklaringen van verzoeker dat hij tweemaal heeft aangegeven dat een "man" hem hierheen heeft gebracht. De "Ze" is noodzakelijkerwijs een vergissing, aangezien de zin zelf betekenisloos is. In plaats daarvan lijkt de "Ze" de naam te vervangen van de man die hem hier bracht. Deze verklaringen komen volledig overeen met de verklaringen die hij tegenover het CGVS heeft afgelegd.

Ten vierde stelt het CGVS: [...]

Verzoeker bevestigt dat zijn oom zijn reis heeft betaald, maar dat hij het bedrag niet kent. Hij had inderdaad de antwoorden op de twee vragen tijdens zijn onderhoud met het CGVS, die na elkaar waren gesteld, door elkaar gehaald.

Ten vijfde merkt het CGVS nog: "Tot slot, slaagt u er ook niet in om uw vertrekdatum consistent te situeren, zo verandert u regelmatig tussen vier (DVZ-V, p. 6, 12; NPO, p. 9, 20) en vijf (NPO, p. 9) februari" (bestreden beslissing, p. 2).

Verzoeker heeft echter duidelijk uitgelegd dat hij op 4 februari is vertrokken en op 5 februari in België is aangekomen (CGVS, p. 20), hetgeen verklaart waarom hij soms over 4 en soms over 5 februari spreekt. Gezien de precisie waarmee verzoeker deze datum plaatst, kunnen deze verklaringen niet in twijfel worden getrokken. Als de verzoeker deze datum had uitgevonden, zou hij die perfect behouden hebben. Op grond van de verschillende door het CGVS geconstateerde elementen kan niet redelijkerwijs worden geconcludeerd dat verzoeker Angola in juni of juli 2019 zou hebben verlaten.

Met name uit het administratieve dossier blijkt geen positieve HIT voor Portugal. Indien verzoeker in 2019 legaal naar Portugal was gereisd, zou redelijkerwijs kunnen worden verwacht dat er een HIT zou verschijnen, aangezien zijn aankomst zou zijn geregistreerd. In de beslissing wordt evenmin opgemerkt dat het paspoort, dat verzoeker in het origineel heeft meegebracht, een stempel van aankomst in Portugal bevat, hetgeen ook het geval zou moeten zijn.

Ten slotte verklaarde verzoeker dat hij met dit paspoort en visum onmogelijk had kunnen reizen: [...] (CGVS, p. 20).

Dit is een van de redenen waarom de conclusie van het CGVS niet kan worden gevolgd wanneer het stelt: [...] (bestreden beslissing, p. 2). Het is immers precies om die reden, omdat verzoeker werd gezocht en vastgehouden, dat hij niet met zijn paspoort en het Portugees visum naar Europa kon reizen.

- **Aangaande zijn tweede gevangenisopsluiting**

Volgens het CGVS spreekt het visumdossier de realiteit van zijn tweede gevangenisopsluiting tegen.

Ten eerste merkt het CGVS op: [...]

Opnieuw is verzoeker hierover tijdens zijn onderhoud nooit ondervraagd, hoewel de PO tijdens het persoonlijk onderhoud over het visumdossier beschikte.

Verzoeker heeft deze bankafschriften nooit verstrekt en de in de visumaanvraag vermelde bankafschriften zijn vervalst. De praktijk in Angola is namelijk dat men een beroep doet op agentschappen om te helpen bij de visumaanvraag. Sommige mensen van deze agentschappen werken dan samen met leden van de ambassades om het onderzoek van de dossiers te vergemakkelijken.

Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat corruptie in Angola wijdverbreid is. De corruptie is rood, d.w.z. hoog, op alle gebieden. We kunnen ook lezen : [...]

Ten tweede merkt het CGVS op dat de visumaanvraag persoonlijk moet worden ingediend en gedateerd is op 23 mei 2019, hetgeen erop wijst dat verzoeker op dat moment niet in de gevangenis had kunnen zitten. Verzoeker heeft echter steeds aangegeven dat hij zich de exacte data van zijn detentie niet kon herinneren. Hij verklaarde dat hij dacht dat hij in de laatste 15 dagen van mei was gearresteerd: [...]

(CGVS, pp. 36-37).

Het CGVS stelt verder: [...]

Verzoeker verklaarde dat hij de procedure bij de ambassade enige tijd na zijn eerste arrestatie was begonnen: [...].

Hij verklaarde echter opnieuw dat hij niet zeker was van de exacte datum waarop hij naar de ambassade ging. In de beslissing wordt voorts opgemerkt dat verzoeker heeft aangegeven dat er tussen zijn bezoek aan de ambassade en zijn tweede arrestatie een periode van ongeveer een maand lag. De verzoeker is echter niet zeker van de informatie die hij heeft gegeven, dus het kan slechts een week zijn geweest.

Ten derde, hoewel de data van zijn tweede detentie voor hem moeilijk te geven waren, onderzoekt het CGVS zijn verklaringen over zijn detentie zelf niet. Toch lijkt de precisie van zijn verklaringen over zijn detentie de realiteit ervan te bevestigen: [...]

Uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud blijkt ook dat het voor hem erg moeilijk was om zijn detentie uit te leggen (CGVS, p. 26): [...]

Derhalve, zelfs indien verzoeker onnauwkeurig was over de tijdstippen van zijn tweede detentie, getuigen zijn gegevens over de detentie zelf en zijn gedrag tijdens zijn persoonlijk onderhoud van de realiteit van deze detentie.

Ten vierde vindt het CGVS het opvallend dat verzoeker tijdens zijn eerste interview bij DvZ niet heeft vermeld dat zijn broer is gearresteerd (bestreden beslissing, p. 3). Verzoeker werd echter gevraagd om alleen de belangrijkste elementen van zijn vrees en de voor hem persoonlijke elementen te vermelden. Het feit dat zijn broer was gearresteerd en gevlucht voordat hij in hechtenis kon worden genomen, was een detail dat niet vermeld hoefde te worden. Het element dat verzoeker in zijn eerste interview moest vermelden was de arrestatie en de detentie. Hij mocht echter niet vermelden welke personen bij de arrestatie aanwezig waren. Het feit dat zijn broer was gevlucht en niet bij verzoeker in hechtenis zat, maakte dit element nog minder belangrijk om in zijn eerste interview te vermelden.

Ten slotte verbaasde het CGVS zich erover dat verzoekers broer niet dezelfde problemen had ondervonden als hij, aangezien zij dezelfde vader hadden en ook hij lid was van het MIC: [...]

Verzoeker maakte duidelijk dat zijn broer alleen niet was geïdentificeerd omdat hij niet zoals hij was aangehouden en vastgehouden. Leden van het MIC of het FLEC zijn immers niet gemakkelijk herkenbaar: [...] Omdat zijn broer direct na zijn arrestatie vluchtte, konden ze geen informatie over hem krijgen.

Verzoeker legde ook uit dat zijn broer naar Lubango was verhuisd (CGVS, p. 34). Hij is een jaar voor het persoonlijk onderhoud van verzoeker verhuisd, dat wil zeggen in maart 2021 (CGVS, p. 14). Deze verhuizing vond plaats kort na verzoekers vlucht, waaruit blijkt dat hij zich bewust werd van het risico en kort daarna is verhuisd. Hoewel hij zich bewust was van het gevaar, moest hij ook voor hun moeder zorgen: [...]

Deze verschillende elementen verklaren waarom verzoekers broer minder gevaar liep dan hij, maar tonen ook aan dat zijn broer toch voorzorgsmaatregelen nam.

- Aangaande zijn eerste gevangenisopsluiting

Ten eerste merkt het CGVS op dat verzoekers paspoort op 15 maart is afgegeven, dus tijdens zijn eerste detentie, hetgeen onmogelijk is aangezien hij heeft verklaard dat hij geen stappen had ondernomen: [...]

Verzoeker heeft wel aangegeven dat hij in 2007 een paspoort heeft aangevraagd, maar ook in 2015-2016, zoals in de beslissing is opgemerkt. Aangezien hij voor zijn werk veel heen en weer reisde naar Namibië, waren alle bladen van het paspoort snel vol. Verzoeker gaat ervan uit dat het paspoort van 2019 door B. of zijn oom is verlengd omdat het paspoort van 2015-2016 niet meer kon worden gebruikt. Hij heeft zich

inderdaad vergist door te stellen dat het paspoort van 2015-2016 was gebruikt voor de visumaanvraag, terwijl het in 2019 was vernieuwd.

Bovendien komt de datum van zijn vrijlating overeen met de datum van vrijlating van andere personen die tijdens dezelfde gebeurtenissen zijn gearresteerd: [...]

Ten tweede heeft verzoeker, evenals in het geval van de tweede detentie, weliswaar problemen met het bepalen van de datums, maar toch zeer nauwkeurige verklaringen afgelegd die het mogelijk maken de realiteit van deze detentie te bevestigen: [...]

Hij gaf ook de exacte locatie van deze arrestatie, die dus door het CGVS kon worden geverifieerd.

Ten derde stelt het CGVS dat verzoeker had gezegd dat hij een document betreffende zijn vrijlating zou meebrengen en dat hij dit document niet heeft toegezonden: [...]

Dit kan verzoeker echter niet worden tegengeworpen. Verzoeker gaf aan dat hij zou proberen dit document te verkrijgen: [...] Verzoekster heeft getracht informatie te verkrijgen van de heer B.. De heer B., die nu in de Verenigde Staten woont, heeft het document echter bij iemand anders achtergelaten, zodat hij nog geen tijd heeft gehad om het te bemachtigen.

• Aangaande zijn MIC-lidmaatschap en de problemen die hieruit zijn voortgekomen

Ten eerste merkt het CGVS op dat verzoeker verschillende datums heeft genoemd met betrekking tot zijn lidmaatschap van het MIC: augustus 2018 bij de Dienst Vreemdelingenzaken, oktober 2018 via zijn advocaat, november 2018 tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS en vervolgens november 2019. Verzoeker heeft echter aan het begin van zijn persoonlijk onderhoud verklaard dat zijn eerste onderhoud een fout bevatte en dat hij in november 2018, na het verdwijning van zijn vader, lid was geworden van het MIC (CGVS, blz. 4). Toen hij aan het eind van zijn persoonlijk onderhoud november 2019 noemde, was dit noodzakelijkerwijs een vergissing, aangezien hij consequent heeft uitgelegd dat zijn lidmaatschap in 2018 plaatsvond, na de verdwijning van zijn vader. Zijn lidmaatschap in november 2018 strookt ook volledig met zijn verklaringen over de verdwijning van zijn vader in oktober 2018.

Ten tweede verklaart het CGVS dat verzoeker verschillende redenen heeft opgegeven om zich bij het MIC aan te sluiten: [...]

Er moet echter een onderscheid worden gemaakt tussen twee aspecten. De ene is de motivatie om lid te worden en de andere is de manier waarop hij in contact is gekomen met de MIC.

Eenzijds herhaalde hij altijd dat de aanleiding voor zijn lidmaatschap de verdwijning van zijn vader was. Als dit de aanleiding is voor zijn lidmaatschap, is dat geenszins onverenigbaar met zijn aansluiting bij de doelstellingen van de beweging, namelijk de bevrijding van Cabinda. Het zijn dus geen verschillende motivaties, maar aanvullende en met elkaar verbonden motivaties. Verzoeker had zich niet alleen vanwege de verdwijning van zijn vader bij de MIC aangesloten, maar ook omdat hij de ideeën van de beweging, die hij al kende, steunde. Als zijn vader niet was verdwenen (de aanleiding), zou hij zich toen misschien niet bij de beweging hebben aangesloten.

Verzoeker heeft zich daarentegen aangesloten bij de beweging via zijn broer, die reeds lid was. Zijn motivatie om zich bij de beweging aan te sluiten kwam echter niet voort uit het lidmaatschap van zijn broer.

Ten derde constateert het CGVS een tegenstrijdigheid met betrekking tot de pamfletten die voor de mars van 1 februari werden verspreid: [...]

Uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker heeft verklaard dat er pamfletten zijn uitgedeeld (CGVS, p. 33). Wat de mars van 1 februari betreft, gaf hij alleen aan dat de informatie voornamelijk via sociale netwerken werd verspreid, wat helemaal niet onverenigbaar is. Verzoeker wenst in het bijzonder toe te voegen (aangezien hij hierover tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet is ondervraagd) dat de pamfletten zich in de woning van de partijvoorzitter bevonden, die op 28 januari is gearresteerd. Daarom werden ook alle pamfletten in zijn huis in beslag genomen.

Daardoor werd veel informatie doorgegeven via sociale netwerken. Verzoeker heeft in het administratieve dossier echter geen informatie gevonden dat de mars van 1 februari 2019 niet via sociale netwerken is doorgegeven en dat deze op basis van pamfletten is doorgegeven. Integendeel, de informatie in het administratief dossier bevat een artikel waarin men kan lezen: [...] (Amnesty International, stuk 4 van het administratief dossier). De verklaringen van verzoeker zijn dus volkomen logisch. Vanwege de arrestaties op 28 januari, waarbij de pamfletten in beslag werden genomen, werd de rest van de betogingen via sociale netwerken georganiseerd.

Ten vierde trekt het CGVS verzoekers gedetailleerde verklaringen over de beweging in twijfel op basis van slechts twee elementen: kennis van de namen van andere leden en het ontbreken van enige verwijzing naar het referendum.

Wat namen betreft, is de beoordeling van het CGVS te streng. Verzoeker kon de namen noemen van alle mensen die belangrijke posities bekleedden. Hij noemde ook de namen van zeven andere mensen die hij tijdens de bijeenkomsten ontmoette (CGVS, p. 34). Het CGVS moet er rekening mee houden dat deze vergaderingen twee jaar voor het persoonlijk onderhoud hebben plaatsgevonden. Van de verzoeker kan redelijkerwijs niet worden verwacht dat hij zich de namen herinnert van meer personen met wie hij gedurende enkele maanden contact heeft gehad.

Met betrekking tot het referendum verklaarde verzoeker dat de enige manier om onafhankelijkheid te bereiken de dialoog met de Angolese regering en de andere partijen was : [...]

Een referendum is echter alleen mogelijk via een dialoog, aangezien het niet kan worden georganiseerd zonder de toestemming van de Angolese regering. Toen verzoeker zei dat hij de vraag niet begreep ("maar concreet, wat is deze samenwerking?"), moest het CGVS hem uitdrukkelijk vragen naar het referendum. Het CGVS is opnieuw te streng door te eisen dat verzoeker de term "referendum" uitdrukkelijk vermeldt, terwijl zijn verklaringen getuigen van een grondig begrip van de ambities van het MIC.

Ten vijfde stelt het CGVS: [...]

Wat de datum van de mars betreft, erkende verzoeker dat hij zich had vergist door te stellen dat deze op 2 februari en niet op 1 februari had plaatsgevonden. Uit verzoekers verklaringen blijkt echter duidelijk dat hij wist dat de mars was georganiseerd in het kader van de verjaardag van het verdrag van Simulambuco (CGVS, pp. 23-24).

Wat de arrestatie van secretaris-generaal Carlos Vemba betreft, moet deze fout worden beoordeeld in het licht van zijn andere verklaringen. Hij kon precies zeggen wanneer de president en de vice-president waren gearresteerd. Ook de secretaris-generaal was in die periode gearresteerd, hoewel verzoeker een onjuiste datum had vermeld.

Wat de plaats van de arrestaties van 29 januari betreft, kan het feit dat uit de beschikbare informatie blijkt dat deze plaatsvonden voor het gebouw van de "Service of Criminal Investigation" in Cabinda, redelijkerwijs niet uitsluiten dat de arrestaties reeds op weg naar het gebouw van de SCI hadden plaatsgevonden. Over dit feit verklaarde hij [...]. Het is dus duidelijk dat de demonstratie daar zou plaatsvinden. Het feit dat op weg naar de demonstratie (Rua das Forças Armadas) mensen werden gearresteerd, doet niets af aan het feit dat hij verklaarde dat de demonstratie voor zijn detentiegebouw plaatsvond.

Wat het aantal gearresteerde personen betreft, hadden de door verzoeker genoemde 72 personen betrekking op de arrestaties in verband met de voor 1 februari geplande mars, dat wil zeggen voor de gehele periode van 28 januari tot 1 februari. Dit aantal kwam volledig overeen met de door het CGVS verstrekte informatie voor alle demonstraties.

Het is duidelijk dat verzoeker door de vragen enigszins in verwarring was gebracht, want toen de PO hem vroeg te bevestigen dat er op 2 februari 72 arrestaties waren verricht, noemde hij opnieuw de datums 28 en 29 januari (CGVS, pp. 39-40): [...]

Uit de notities blijkt dat verzoeker, toen hem naar de arrestaties werd gevraagd, zowel de op 28, 29 als 1 februari gearresteerde personen noemde. Indien de PO hem voor alle duidelijkheid had gevraagd "hoeveel mensen ertussen 28 januari en 1 februari zijn gearresteerd", zou verzoeker opnieuw "72" hebben geantwoord, waardoor elke twijfel zou zijn weggenomen.

Ten slotte blijkt zowel uit het feitenrelaas als uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat verzoeker zijn MIC-lidmaatschapskaart in de originele versie had overgelegd (CGVS, p. 21). In de bestreden beslissing wordt daar echter nergens rekening mee gehouden, zonder geldige reden: [...]. Door bewust geen rekening te houden met alle documenten die verzoeker tot staving van zijn verzoek heeft overgelegd, heeft het CGVS artikel 48/6, §5, b), van de Vreemdelingenwet geschonden.

- Aangaande het FLEC-lidmaatschap van zijn vader en zijn verdwijning

Vooreerst is het voor het CGVS [...]

Verzoeker begon echter met aan DvZ uit te leggen dat zijn problemen waren begonnen met de verdwijning van zijn vader (verklaring DvZ, 3.5). Het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken biedt geen ruimte voor een gedetailleerde uitleg van elk element, zodat de vermelding van de verdwijning van zijn vader als het begin van zijn problemen volstond. Vraag 3.5 stelt alleen: [...]

De vermelding van de verdwijning van zijn vader was in dit stadium van de procedure dus voldoende.

Ten tweede merkt het CGVS op dat verzoeker de verdwijning van zijn vader niet in de tijd kan plaatsen. Verzoeker heeft echter steeds verklaard dat zijn vader in oktober 2018 is verdwenen. In zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken staat dat hij de vermissing van zijn vader in oktober 2018 heeft aangegeven (Verklaring DvZ, 07.12.2020, Vraag 13A).

Aan het begin van zijn onderhoud bij het CGVS verklaarde hij dat hij eind oktober had vernomen dat zijn vader was verdwenen (CGVS, p. 4), maar dat hij pas begin november uit Kinshasa naar Cabinda was vertrokken: [...]

Vervolgens verklaarde hij bij verschillende keren: [...]

Ten derde vindt het CGVS verzoeker "uiterst vaag en onwetend over [zijn] vader zijn lidmaatschap van FLEC" (bestreden beslissing, p. 5).

Eenzijds verwijst het CGVS slechts naar de verklaringen van verzoeker over het FLEC, zonder uit te leggen waarom deze verklaringen niet volstaan. Uit zijn verklaringen blijkt echter duidelijk dat hij zich bewust was van de specificiteiten en bijzonderheden van de beweging, alsmede van de verdeeldheid die binnen het FLEC bestond (CGVS, p. 30-31). Het CGVS trekt de juistheid van de verklaringen van de aanvrager niet in twijfel.

Anderzijds is FLEC een gewapende rebellenbeweging. Bijgevolg is het heel normaal dat de vrienden van zijn vader niet te veel informatie over zijn vader met hem konden delen, aangezien dit zowel voor FLEC als voor verzoeker gevaarlijk zou zijn: [...]

De activiteiten van de beweging waren nogal geheimzinnig, aangezien verzoeker vóór zijn dood niet op de hoogte was van het lidmaatschap van zijn vader: [...]

Opnieuw heeft de advocaat van verzoeker aan het einde van het persoonlijk onderhoud verduidelijkt dat het nodig was verzoeker opnieuw bijeen te roepen indien verdere informatie nodig was (CGVS, p. 42). Dit was niet het geval.

Ten vierde vindt het CGVS "op zijn minst opvallend dat enkel [zijn] broer is verhuisd, terwijl [zijn] moeder werd bedreigd" (bestreden beslissing, p. 6). Verzoeker legde uit dat zijn moeder uiteindelijk Cabinda had verlaten vanwege de bedreigingen (CGVS, p. 12). Bovendien moet er rekening mee worden gehouden dat het gaat om een oudere vrouw die altijd in Cabinda heeft gewoond en die nog steeds hoopt ooit nieuws van haar man te krijgen [...]. Bovendien was zij niet rechtstreeks betrokken bij de bedreigingen, zodat het niet onlogisch was dat zij niet eerder was vertrokken."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"3. Risk and Compliance Portal, Angola Corruption Report, last update August 2020, beschikbaar op [URL];

4. ACAT France, "LIBÉRATION DE 13 MILITANTS INDÉPENDANTISTES CABINDAIS", 15 maart 2019, beschikbaar op [URL] ;

5. AFP VOA, "Angola : libération de 40 militants indépendantistes du Cabinda", 24 april 2019, beschikbaar op [URL]".

2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker het stuk "De kopie van het mandaat tot vrijgave" neer.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade

betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de door hem gebruikte reisdocumenten en afgelegde reisweg. De bestreden beslissing motiveert dienaangaande als volgt:

“Hoewel u in het begin van uw onderhoud op het CGVS verklaart nooit documenten te hebben gehad die op een andere naam stonden (NPO, p. 5), verklaart u later wel met een vals paspoort – met uw foto, maar onder een valse naam – te zijn gereisd naar België (NPO, p. 18). Bovendien zijn uw verklaringen omtrent dit paspoort ook tegenstrijdig. Waar u bij DVZ verklaarde dat het een vals rood paspoort was waarvan u niet wist welke gegevens erop stonden (Verklaring DVZ d.d. 07/12/2020, hierna DVZ-V, p. 12), stelt u op het CGVS plotseling dat de achternaam An. was maar dat u de rest niet meer weet (NPO, p. 18). Gevraagd naar de kleur van het paspoort, antwoordt u ‘rood.’ Gevraagd naar de nationaliteit van het paspoort, stelt u dat het een Angolees paspoort was. Gevraagd of er een visum instond, antwoordt u ‘ja,’ maar u stelt niet te weten voor welk land, omdat u het pas in handen heeft gekregen op het vliegtuig (NPO, p. 18). Het CGVS merkt op dat uw verklaringen tegenstrijdig zijn. Immers, een Angolees paspoort is zwart en niet rood (zie landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier). Bovendien, verklaart u op het CGVS dat deze documenten aan u waren gegeven door een persoon die u enkel kent als ‘meneer F.’ Hij zou ook uw reis hebben geregeld en met u zijn meegereisd. U kent hem, via uw oom (NPO, p. 18-19). Nochtans, bij DVZ, verklaarde u dat u naar hier werd gebracht door ‘Ze’ een persoon gezocht door uw oom (DVZ-V, p. 11).

Verder, waar u bij DVZ nog duidelijk verklaarde dat uw oom uw reis heeft betaald (DVZ-V, p. 11), stelt u op het CGVS dat uw oom tegen u zei dat u zou vertrekken en dat F. u zou begeleiden. Maar, gevraagd naar wie uw reis heeft betaald, antwoordt u ‘ik weet het niet’ (NPO, p. 19-20). Tot slot, slaagt u er ook niet in om uw vertrekdatum consistent te situeren, zo verandert u regelmatig tussen vier (DVZ-V, p. 6, 12; NPO, p. 9, 20) en vijf (NPO, p. 9) februari.

Bovenstaande inconsistenties omtrent uw gebruikte reisdocumenten en reisweg doen het vermoeden rijzen dat u simpelweg met uw eigen Angolees paspoort en uitgereikt Portugees visum – hetgeen geldig was van 10/06/2019 tot 24/07/2019 – bent gereisd. Het feit dat u op legale wijze uw land zou hebben verlaten, ondergraft uw voorgehouden problemen met de Angolese autoriteiten verder. Indien u werkelijk vervolgd wordt door de autoriteiten van Angola, is het allesbehalve geloofwaardig dat u met documenten onder uw eigen naam het land zou verlaten. U kon niet uitsluiten dat uw naam als geseind stond opgegeven, en evenmin dat u door de autoriteiten aan de grens zou worden gecontroleerd. Dat u het dan ook zou riskeren om met een paspoort op eigen naam Angola te verlaten, is niet aannemelijk. Dergelijk gedrag staat haaks op de door u voorgehouden vrees voor de Angolese autoriteiten en vormt reeds een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien, zou dit ook inhouden dan u ruim een halfjaar eerder op het Europese grondgebied bent

gearriveerd dan u verklaart (04-05/02/2020), waarbij dan ook de **laattijdigheid van uw asielaanvraag** moet worden opgemerkt. Hiermee rekening houdend dienen ernstige vragen te worden gesteld betreffende de nood aan bescherming. Van iemand die beweert te vrezen voor zijn leven, zijn vrijheid en zijn fysieke integriteit, mag verwacht worden dat hij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen. **Het gebrek hieraan doet verder afbreuk aan uw voorgehouden vrees.**

Bovenstaande vaststellingen hebben een negatieve weerslag op uw algehele geloofwaardigheid, wat toelaat reeds bij voorbaat vraagtekens te plaatsen bij de oorzaak van uw problemen, namelijk uw arrestaties naar aanleiding van uw beweerde MIC-lidmaatschap en uw vader zijn FLEC-lidmaatschap, en bijgevolg bij uw voorbehouden vrees bij terugkeer."

Verzoekers verweer in het verzoekschrift omvat geen dienstige weerlegging van voormelde pertinente en terechte motivering, die steun vindt in het administratief dossier.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker initieel stelde dat hij nooit een andere naam heeft gebruikt of documenten heeft gehad die op een andere naam stonden ("Heeft u ooit andere namen gebruikt?", "Nee.", "Of documenten die op een andere naam stonden?", "Nee.", notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5), maar dat hij later verklaarde dat hij voor zijn reis vanuit Angola naar Europa gebruik had gemaakt van een paspoort met een valse naam ("Een paspoort met uw naam, uw gegevens en foto?", "Nee, wel mijn foto, maar niet mijn naam.", "Welke naam stond er op het paspoort?", "An. was de achternaam, maar de rest weet ik niet meer.", notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18). De loutere stelling in het verzoekschrift dat hij de eerste vraag niet zo begrepen had en dat hij ervan uitging dat het om zijn echte identiteitsdocumenten ging, kan deze tegenstrijdigheden in zijn verklaringen niet verschonen. Indien verzoeker daadwerkelijk een paspoort met valse naam had gebruikt, dan is redelijk te verwachten dat verzoeker dit zo zou hebben verklaard wanneer hem hierom werd gevraagd, *quod non*.

Voor zover verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij gebruik heeft gemaakt van een diplomatiek paspoort en dat dergelijke paspoorten rood zijn, dient vastgesteld dat verzoeker nergens heeft verklaard met een diplomatiek paspoort te hebben gereisd, terwijl hij nochtans uitgebreid werd bevraagd over het paspoort in kwestie (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18-19). Deze bewering vindt aldus geen grond in het administratief dossier en is een loutere *post factum* verklaring voor de terechte vaststelling dat verzoeker naar eigen zeggen gebruik maakte van een rood paspoort, terwijl Angolese paspoorten zwart zijn. Verzoeker brengt zelfs geen informatie bij waaruit blijkt dat diplomatieke paspoorten steeds rood zijn, zodat ook dit een loutere bewering betreft. Het kan niet worden ingezien waarom verzoeker niet verklaarde met een diplomatiek paspoort te hebben gereisd gelet op de specificiteit en uitzonderlijkheid van dergelijke paspoorten.

Ook verzoekers verklaringen over de man die hem naar Europa bracht zijn incoherent. Bij de DVZ verklaarde hij dat deze man "Z." heette, terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud sprak over een man genaamd "F." (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18-19). Verzoekers uitleg in het verzoekschrift, met name dat de "Z." een vergissing betreft, komt andermaal voor als een *post factum* verklaring, die de vastgestelde tegenstrijdigheden niet kan toedekken.

Voorts kan de loutere bevestiging in het verzoekschrift van het feit dat zijn oom zijn reis heeft betaald, zoals hij bij de DVZ had verklaard, niet verschonen dat verzoeker vervolgens bij het CGVS aangaf niet te weten wie zijn reis had bekostigd ("Hoeveel heeft u hem betaald voor uw reis?", "Ik heb geen idee. Ik weet van niets.", "Wie heeft er dan betaald voor uw reis?", "Het enige dat ik weet is dat mijn oom tegen mij heeft gezegd dat we zouden vertrekken en dat die man me zou begeleiden.", "Wie heeft er uw reis betaald?", "Ik weet het niet.", notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19-20). Verzoekers bewering dat zijn oom zijn reis heeft betaald, maar dat hij het bedrag niet kent, en dat hij de twee vragen die na elkaar werden gesteld door elkaar heeft gehaald, is niet ernstig. Verzoeker heeft tijdens het persoonlijk onderhoud tot tweemaal toe uitdrukkelijk en ondubbelzinnig gesteld dat hij niet weet wie zijn reis heeft bekostigd, wat wel degelijk niet valt te rijmen met zijn verklaringen bij de DVZ.

Gelet op wat voorafgaat legt verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over zijn voorgehouden illegale reis en hierbij gebruikte reisdocumenten naar Europa. Verzoekers incoherente en vage verklaringen aangaande zijn reisweg en reisdocumenten ondermijnen wel degelijk de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden illegale reis naar Europa.

In navolging van verweerder is het dan ook niet onredelijk te stellen dat deze inconsistenties omtrent verzoekers gebruikte reisdocumenten en reisweg het vermoeden doen rijzen dat verzoeker simpelweg

met zijn eigen Angolees paspoort en uitgereikt Portugees visum – hetgeen geldig was van 10 juni 2019 tot 24 juli 2019 – is gereisd.

Waar verzoeker stelt dat uit het administratief dossier geen positieve HIT in Portugal blijkt voor verzoeker, dient vastgesteld dat verzoeker geen informatie bijbrengt waaruit kan worden afgeleid dat elke persoon die Portugal, dan wel Europa, legaal binnenkomt wordt geregistreerd noch uit welke database dergelijke 'HIT' zou moeten blijken. Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat de afwezigheid van een positieve HIT zou betekenen dat hij niet legaal naar Portugal kan zijn gereisd.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift eveneens dat hij zijn paspoort heeft neergelegd en dat dit geen stempel van aankomst in Portugal bevat, terwijl uit het administratief dossier niet kan blijken dat verzoeker zijn origineel paspoort heeft neergelegd. Het administratief dossier bevat daarentegen wel het visumdossier van verzoeker, dat eveneens informatie in verband met verzoekers Angolees paspoort (ten tijde van zijn visumaanvraag op 23 mei 2019 en dus vóór zijn aankomst in Europa) bevat. Deze informatie werd echter opgevraagd door de Belgische asielinstanties en geenszins neergelegd door verzoeker. De afwezigheid van een stempel in de kopie van verzoekers paspoort aanwezig in het visumdossier kan bijgevolg evenmin aantonen dat hij niet met zijn eigen paspoort naar Portugal is gereisd.

Gelet op het geheel van voorstaande vaststellingen maakt verzoeker zijn voorgehouden illegale reis vanuit Angola niet aannemelijk, noch weerlegt hij het redelijk vermoeden dat hij op legale wijze, met zijn eigen paspoort en geldig visum, naar Portugal zou zijn gereisd.

Voorgaande vaststellingen inzake verzoekers reisweg en (de afwezigheid van) reisdocumenten vormen wel degelijk een negatieve indicatie voor wat betreft verzoekers algehele geloofwaardigheid.

5. Verder stelt verweerder terecht vast dat verzoekers verklaringen aangaande zijn visumaanvraag en tweede gevangenisopsluiting strijdig zijn met de inhoud van verzoekers visumdossier. Verweerder motiveert dienaangaande met recht en reden als volgt:

*“Vooreerst, kan er **reeds sterk worden getwijfeld aan uw tweede gevangenisopsluiting van midden of eind mei tot 25 december 2019, waarbij u er van werd verdacht lid van het FLEC te zijn alsook vragen omtrent uw vader kreeg** (NPO, p. 26-27, 36-37).*

*Immers, uit uw visumdossier blijkt dat uw visumaanvraag werd gedaan op 23 mei 2019 én er zijn verscheidene documenten aanwezig in uw dossier dewelke zijn uitgegeven rond midden mei, bijvoorbeeld bankafschriften van de periode 01/02/2019 tot 14/05/2019 (zie visumdossier in het administratief dossier). De visumprocedure op de Portugese ambassade in Angola stelt duidelijk dat de visumaanvraag in persoon moet worden gedaan in het Visa Application Center. Deze aanvraag dient op dat moment ook volledig te zijn (de nodige documenten en bewijzen moeten allemaal aanwezig zijn) (zie landeninformatie in de blauwe map van het administratief dossier). U stelt zelf dat deze aanvraag in de laatste twee weken van april zou zijn geweest. U zou dan naar de ambassade zijn geweest voor een gesprek en vingerafdrukken. U stelt dat dit de enige keer is dat u naar de ambassade bent geweest (NPO, p. 10-11) , wat manifest strijdig is met de datum die uit uw visumdossier blijkt. Immers, zoals uit de landeninformatie blijkt, dienen visumaanvragers slechts éénmaal langs te komen in het Visa Application Center in persoon om hun volledige aanvraag in te dienen alsook het nemen van biometrische informatie (zie administratief dossier). Het is dus voor u onmogelijk om uw biometrische informatie te hebben gegeven in april 2019 als verscheidene documenten uit uw visumapplicatie dateren van midden mei 2019 én de datum van aanvraag 23 mei 2019 is. **Er dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen over de datum waarop u naar de ambassade zou gegaan zijn voor uw visumaanvraag, manifest strijdig is met de datum die wordt vermeld in uw visumdossier.** Volgens uw verklaringen zou er bovendien een periode van ongeveer een maand verstreken zijn tussen uw bezoek aan de ambassade en uw tweede arrestatie, terwijl de datum in het dossier in de periode valt waarin u uw arrestatie situeert.”*

Verzoeker biedt met de loutere verwijzing naar algemene informatie in verband met corruptie in Angola, die geen betrekking heeft op verzoekers persoon of situatie, geen concreet verweer tegen voormelde pertinente en terechte vaststellingen, die door verweerder werden gedaan op basis van het visumdossier.

Waar verzoeker er in het verzoekschrift nog op wijst dat hij steeds heeft aangegeven dat hij zich de exacte data van zijn detentie niet kan herinneren, kan dit, los van het feit dat redelijk is te verwachten dat verzoeker zich eenduidig herinnert wanneer hij in Angola in de gevangenis zat, evenmin voorgaande terechte vaststellingen verschonen. Voor zover verzoeker zich immers de exacte data van zijn tweede detentie niet kon herinneren, situeerde hij de aanvang ervan stevast in mei (“Wanneer bent u een tweede keer gearresteerd?”, “In mei.”, “Herinnert u zich wanneer in mei?”, “Nee.”, “Begin, midden of einde?”, “Tussen het midden en het einde van maand.”, “Jaar?”, “In 2019”, notities van het persoonlijk onderhoud,

p. 36-37), wat niet overeenstemt met zijn verklaringen dat er ongeveer een maand zou zijn verstreken tussen verzoekers bezoek aan de ambassade en zijn tweede arrestatie. Uit het visumdossier blijkt immers dat verscheidene documenten uit verzoekers visumapplicatie dateren van midden mei 2019 én dat de datum van aanvraag 23 mei 2019 is, zodat verzoekers bezoek aan de ambassade in dezelfde periode valt als deze waarin hij zijn tweede arrestatie situeert.

Gelet op de landeninformatie waaruit blijkt dat visumaanvragers éénmaal langs dienen te komen in het Visa Application Center om hun volledige aanvraag in te dienen en biometrische informatie te geven, kan immers niet worden aanvaard dat verzoeker zijn biometrische informatie in april 2019 zou hebben gegeven. Waar verzoeker zijn bezoek aan de ambassade in april 2019 situeerde (*"Had u concrete stappen ondernomen om te vertrekken?"*, *"Ja, de eerste keer heeft mijn oom me naar de ambassade gebracht om een visum te kunnen regelen."*, *"Wanneer?"*, *"In april."*, *"Wanneer in april?"*, *"Ik denk de laatste veertien dagen van de maand."*, *"Heeft u ook echt een aanvraag ingediend?"*, *"Ja, dat moet in die periode zijn geweest."*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10), is deze bewering geheel onverenigbaar met de inhoud van het visumdossier (datum visumaanvraag 23 mei 2019; aanwezigheid van documenten die werden opgesteld in mei 2019).

6. Inzake verzoekers eerste gevangenisopsluiting stelt verweerder het volgende:

"Ten tweede, kan er ook sterk worden getwijfeld aan uw eerste gevangenisopsluiting van twee februari tot eind maart of één april 2019, waarbij u zou zijn gearresteerd tijdens een MIC-manifestatie (NPO, p. 24-25). Immers, ondanks dat u zelf verklaart dat u uw Angolees paspoort, waar u later het Portugees visum mee aanvroeg, heeft aangevraagd in 2015-2016 (NPO, p. 11), blijkt uit uw visumdossier dat dit paspoort werd aangevraagd op 15 maart 2019 (zie administratief dossier). Nochtans, verklaart u over deze gevangenisperiode dat u nooit de gevangenis heeft verlaten, geen toegang had tot internet of post en enkel bezoek heeft gekregen van J.M. en A.B.. Zij brachten u eten en zeiden dat u geduldig moest zijn, dat ze op zoek waren naar een oplossing om u uit de gevangenis te halen. U moest voor deze oplossing nooit iets zelf doen (NPO, p. 36). Er lijkt dan ook geen verklaring te zijn waarom u in deze periode wel een paspoort zou hebben aangevraagd. U werd geconfronteerd met de uitgavedatum van uw paspoort, waarop u simpelweg 'nee' antwoordt (NPO, p. 41). Ook de objectieve vaststelling dat uw paspoort werd uitgegeven tijdens een periode dat u beweert te zijn opgesloten, ondergraaft deze opsluiting sterk."

Verzoekers verweer in het verzoekschrift omvat geen dienstige weerlegging van voormelde pertinente en terechte motivering.

Verzoeker bevestigt in het verzoekschrift dat hij zich heeft vergist door te stellen dat het paspoort van 2015-2016 werd gebruikt voor de visumaanvraag, terwijl het in 2019 was vernieuwd. Hij stelt ervan uit te gaan dat het paspoort van 2019 door B. of zijn oom is verlengd. Uit verzoekers bewoordingen in het verzoekschrift blijkt dat dit een loutere veronderstelling betreft. Verzoeker kan immers niet precies aangeven wie – hetzij zijn oom, hetzij B. – de verlenging van het paspoort zou hebben aangevraagd. Bovendien is het niet geloofwaardig, noch licht verzoeker aannemelijk toe, dat derden een paspoort voor verzoeker, die op dat moment in de gevangenis zat, konden aanvragen.

Daarnaast kan verzoeker met de verwijzing naar krantenartikelen in verband met de vrijlating van andere personen die tijdens dezelfde gebeurtenissen zijn gearresteerd (stukken 4-5, bij verzoekschrift), niet aantonen dat hijzelf daadwerkelijk gearresteerd, gedetineerd en vrijgelaten werd. Deze krantenartikelen hebben immers geen betrekking op verzoekers persoon. Verzoeker dient de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten concreet aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Wat betreft het ter zitting neergelegde *"mandaat tot vrijgave"* dient opgemerkt dat dit document werd opgesteld op 29 maart 2019, zodat de vastgestelde onverenigbaarheid van verzoekers voorgehouden periode van detentie met de aanvraag van zijn paspoort op 15 maart 2019 overeind blijft. Dit document kan hoe dan ook niet aantonen dat verzoeker in Angola in de gevangenis heeft gezeten. Het wordt immers slechts bijgebracht in de vorm van een kopie, zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen authenticiteitswaarde kan worden gehecht. Daarnaast dient opgemerkt dat verzoeker dit document, dat reeds dateert van 29 maart 2019, slechts ter terechtzitting op 18 november 2022 bijbrengt en geen bevredigende uitleg geeft voor het laattijdig bijbrengen van dit document. Bovendien moet een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen ondersteunen, *quod non in casu*, gelet op het voorgaande.

Voorgaande omstandige motiveringen inzake verzoekers eerste en tweede detentie zijn terecht en draagkrachtig ter conclusie van de ongeloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden

gevangenisopsluitingen. Dat verweerder in de bestreden beslissing niet heeft gemotiveerd omtrent verzoekers verklaringen over zijn detenties op zich kan deze vaststellingen niet in een ander daglicht plaatsen.

7. Blijkens de bestreden beslissing hecht verweerder geen geloof aan het MIC-lidmaatschap van verzoeker, noch aan de problemen die hieruit zouden voortgekomen zijn, omwille van volgende redenen:

- verzoeker kan niet consistent situeren wanneer hij zou zijn toegetreden tot het MIC;
- verzoeker is evenmin consistent aangaande zijn motivatie om toe te treden tot het MIC;
- verzoeker legde tegenstrijdige verklaringen af over de wijze waarop manifestaties werden aangekondigd;
- verzoeker is vaag en onwetend over de concrete methodes van het MIC;
- verzoekers verklaringen met betrekking tot de manifestatie en zijn daaropvolgende (eerste) arrestatie zijn zowel onderling tegenstrijdig als strijdig met de beschikbare landeninformatie.

In het verzoekschrift betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing, maar slaagt hij er niet in deze op dienstige wijze te weerleggen.

Verzoeker wijst er in het verzoekschrift op bij aanvang van het persoonlijk onderhoud te hebben gesteld dat het interview bij de DVZ een fout bevatte en dat hij in november 2018, na de verdwijning van zijn vader, lid was geworden bij het MIC (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Daarnaast stelt hij dat zijn verklaring aan het einde van het persoonlijk onderhoud, met name dat hij in november 2019 lid werd van het MIC, een vergissing betreft. Dit vormt echter geen dienstig verweer tegen de pertinente en terechte vaststellingen in de bestreden beslissing dienaangaande:

*"Ten eerste, kan u **niet consistent situeren wanneer u zou zijn toegetreden tot het MIC**. Voor DVZ, verklaarde u in augustus 2018 lid te zijn geworden van het MIC. Dit is an sich al een opmerkelijke bewering gezien u – in hetzelfde DVZ interview – verklaarde lid te zijn geworden omwille van de verdwijning van uw vader sinds 30 september 2018 (CGVS-V, p. 1-2). Vervolgens, corrigeert u, via een mail van uw advocaat (d.d. 11/12/2020; zie administratief dossier), deze verklaring en stelt dat u lid werd in oktober 2018. Ook aan de start van uw interview op het CGVS, geeft u nogmaals aan dat er een foutieve datum van toetreding stond in uw DVZ interview (NPO, p. 4). Er wordt u door de Protection Officer gevraagd of het verslag werd voorgelezen in het Portugees na het interview, waarop u antwoordt dat het weldegelijk werd voorgelezen, maar dat u de fouten toen niet heeft opgemerkt (NPO, p. 4). Gezien u naast deze 'fout' ook nog andere correcties wenst aan te brengen, is het op zich al opmerkelijk dat u geen enkele van deze fouten zou hebben opgemerkt bij de nalezing. Er rijst dan ook eerder een vermoeden dat u simpelweg inconsistenties probeert recht te zetten achteraf. Een vermoeden dat enkel gesterkt wordt wanneer u vervolgens op het CGVS plotseling stelt dat u pas eind november 2018 zou zijn toegetreden tot het MIC (NPO, p. 4). Op nog een ander punt in het interview, stelt u dat het november 2019 was dat u toetrad tot het MIC, een jaar later én na beide arrestaties (NPO, p. 31). Het feit dat u allesbehalve consistent kan situeren wanneer u zich heeft aangesloten bij het MIC – van augustus 2018, naar oktober 2018, naar november 2018, naar november 2019 – ondermijnt de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap."*

Daarnaast stelt verzoeker in het verzoekschrift dat hij geen verschillende motivaties, maar aanvullende en met elkaar verbonden motivaties had om toe te treden tot het MIC. Dergelijke *post factum* nuancering kan echter niet verschonen dat verzoeker bij de DVZ en het CGVS verschillende verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot zijn motivatie om zich aan te sluiten bij het MIC, zoals terecht in de bestreden beslissing wordt vastgesteld:

*"Ten tweede, verklaarde u bij DVZ: "op 30/09/2018, verdween mijn vader. Toen ik hoorde van zijn verdwijning, was ik in Kinshasa. Ik ben naar Cabinda gegaan. Ik ben mijn vader gaan zoeken, maar ik vond hem niet terug. Ik besloot daarom om me bij het MIC aan te sluiten." (CGVS-V, p. 2). Op het CGVS, werd er opnieuw gepolst naar uw motivatie om lid te worden van het MIC. Echter, nu verklaart u dat uw broer reeds lid was van het MIC en dat u zo in contact kwam met de groep en u ging aanbieden als nieuw lid. U verklaart, gevraagd naar uw motivatie, "ik erken dat Cabinda Angola niet is. En, ten tweede, ik zie de dynamiek van de jongeren, dat heeft me hard geraakt, want ik zie ook andere dingen gebeuren in de provincie en die dynamiek van de jongeren raakt me wel." Gevraagd of er nog andere redenen waren, antwoordt u 'neen,' dat dit uw twee hoofdredenen waren (NPO, p. 31-32). **Ook over uw motivatie blijkt u dus niet consistent.**"*

Indien verzoeker meerdere redenen had om toe te treden tot het MIC, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij deze redenen zowel bij de DVZ als bij het CGVS op eenduidige wijze zou verklaren, *quod non*.

Verder wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

"Ten derde, gevraagd naar uw taken bij het MIC, stelt u dat u een lid was, dat u deelnam aan vergaderingen, en dat u pamfletten plakte ter aankondiging van manifestaties. U verklaart dat dit uw taken

waren (NPO, p. 32). Bij DVZ, had u inderdaad ook verklaard dat u pamfletten plakte, maar stelde dat hierop stond dat Cabinda Angola niet is (CGVS-V, p. 2). Wanneer er later tijdens uw interview op het CGVS, opnieuw wordt teruggekomen op uw taken, stelt u nu plots wel dat op de pamfletten stond dat u vrede wou voor Cabinda en ook dat Cabinda Angola niet is. Erop gewezen door de Protection Officer dat u iets zei van pamfletten plakken ter aankondiging van manifestaties, stelt u nu dat er geen pamfletten werden gekleefd voor die manifestaties, dat deze aankondigingen via sociale media gebeurden (NPO, p. 33). **Ook hier dient dus te worden opgemerkt dat uw verklaringen tegenstrijdigheden vertonen.** Uit de beschikbare informatie blijkt bovendien dat er wel degelijk folders over de manifestatie (waaraan u nota bene zou hebben deelgenomen) zouden worden uitgedeeld (zie informatie in de blauwe map van het administratief dossier)."

Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud heeft verklaard dat er pamfletten zijn uitgedeeld, doet dit geen afbreuk aan verzoekers wijzigende verklaringen aangaande de inhoud en het doel van deze pamfletten ("Even later ging ik terug naar Cabinda. Waar ik een tweede keer werd aangehouden omdat ik pamfletten had opgehangen waarin stond dat ik naar mijn vader op zoek was. Ik had ook pamfletten opgehangen waarin stond dat Cabinda Angola niet is.", vragenlijst CGVS, vraag 3.5; "Wat kan u mij vertellen over uw betrokkenheid? Wat deed u daar?", "Ik was lid. Ik nam deel aan vergaderingen. Ik nam deel aan het plakken van pamfletten ter aankondiging van manifestaties.", notities van het persoonlijk onderhoud, p. 32), noch aan de vaststelling dat verzoeker op een later moment tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf dat hij geen pamfletten heeft geplakt ter aankondiging van manifestaties ("U zei iets dat u pamfletten ging plakken ter aankondiging van manifestaties?", "Er werden geen pamfletten gekleefd voor die manifestaties, die aankondigen gebeurden via de sociale media.", notities van het persoonlijk onderhoud, p. 33).

Daarnaast komt verzoekers uitleg in het verzoekschrift over de inbeslagname van de pamfletten voor als een loutere *post factum* verklaring die tot stand is gekomen na de kennisname van de bestreden beslissing. Indien verzoeker daadwerkelijk betrokken was bij de voorbereidingen van de manifestatie van 1 februari, dan is redelijk te verwachten dat hij melding had gemaakt van de inbeslagname van de pamfletten tijdens het persoonlijk onderhoud wanneer hem werd gevraagd naar de pamfletten. Verzoeker stelde tijdens het persoonlijk onderhoud echter simpelweg dat er geen pamfletten werden gekleefd ter aankondiging van manifestaties (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 33), terwijl hij eerder nog had verklaard dat het plakken van pamfletten tot zijn takenpakket binnen het MIC behoorde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 32). Een verwijzing naar algemene informatie waaruit blijkt dat MIC activisten op 28 januari werden gearresteerd, kan aan voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

Vervolgens stelt verweerder terecht vast dat verzoekers kennis in verband met de werking van het MIC ontoereikend is:

"Ten vierde, u verklaart aan acht georganiseerde en twee geïmproviseerde vergaderingen te hebben deelgenomen (NPO, p. 32). Gevraagd naar wat er werd besproken, stelt u: "de eerste vergadering, ik was niet de enige die me kwam voorstellen, dan werd er voornamelijk gesproken over waarom de beweging was opgericht. Het was eerder de historiek van de partij die we hoorde. De tweede keer, de vergadering in december, werd er gedebatteerd over de situatie in Cabinda op dat moment. De laatste keren gingen over de voorbereiding van de manifestaties" (NPO, p. 33). Gezien u twee vergaderingen heeft bijgewoond waar gesproken werd over de redenen van oprichting, de historiek van de partij én de huidige situatie in Cabinda (NPO, p. 32-33), mag er van u een zekere kennis van het MIC verwacht worden. U bent inderdaad in staat om een aantal leidinggevende figuren en hun functie op te noemen – echter gevraagd naar namen van gewone leden zoals uzelf, stelt u wel dat u ze nog kent van ziens, maar hun namen citeren vandaag de dag is moeilijk – alsook dat het MIC ondertussen is gesplitst en er nieuwe personen in deze functies zijn. U kan ook de volledige naam geven en de oprichtingsdatum (NPO, p. 32-34, 37-38). Toch blijkt u onwetend te zijn over een centraal element binnen de organisatie, namelijk de methode waarop de onafhankelijkheid van Cabinda bereikt kan worden. Gevraagd naar deze methodes, antwoordt u: "in principe, zou dat in vrede gebeuren, via dialoog, maar tot nu toe is daar geen resultaat uit gekomen." Gevraagd dit te concretiseren, antwoordt u: "wij, Cabindezen, kennen de geschiedenis van ons land, op basis daarvan willen wij druk uitoefenen bij de Angolese regering. MIC is niet de enige partij in Cabinda, maar iedereen wil wel hetzelfde, namelijk de bevrijding van Cabinda. We willen onze krachten bundelen voor een onafhankelijk Cabinda." – Gevraagd wat krachten bundelen inhoudt, stelt u dat er verschillende partijen zijn in Cabinda, maar dat iedereen hetzelfde doel heeft, namelijk de onafhankelijkheid van Cabinda. MIC wil dat iedereen zijn krachten samenbundelt, zodat er als een eenheid kan worden onderhandeld over de vrijheid van Cabinda. Gevraagd naar welke andere partijen er zijn, waar het MIC mee wil samenwerken, antwoordt u: "er zijn verschillende partijen. Ik weet de namen van alle verschillende partijen niet, maar misschien wel de namen van de personen die die partijen hebben opgericht. Bijvoorbeeld, Andre Bula, een advocaat, heeft die partij opgericht. Er is ook nog een zeker Alexander, die ook iets heeft opgericht waar mensen activist kunnen zijn en die voor het doel strijden. En, ook het FLEC

moet niet buitengesloten worden natuurlijk. Zij kunnen ook deelnemen.”– Gevraagd naar hoe deze samenwerking er concreet gaat uitzien of er al stappen zijn ondernomen, antwoordt u: “toen ik daar was, nog niet. Maar, tijdens de laatste gesprekken, heeft mijn broer mij verteld over partijen die zich hebben verenigd, die willen samenwerken.”– Gevraagd naar op welke manier ze willen samenwerken, antwoordt u; “ze zoeken naar een manier waarop ze kunnen samenwerken en het doel bereiken.” Nogmaals gevraagd naar hoe die samenwerking er concreet zal uitzien, antwoordt u: “ja, alle partijen zijn democratisch, en hoewel iedereen zijn eigen visie heeft, hebben we wel allemaal uiteindelijk hetzelfde doel voor ogen. Het idee is om ons samen in te zetten en te zoeken naar een manier waarop we die onafhankelijkheid kunnen bereiken. Het gaat over één uiteindelijke doelstellingen, dat is die onafhankelijkheid.” (NPO, p. 37-38). Het mag duidelijk zijn van bovenstaande passages dat u bijzonder vaag en onwetend bent over de concrete methodes van het MIC. Maar, **uw beweringen zijn ook niet in lijn met de informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat MIC een referendum over de onafhankelijkheid van de exclave als enige, vreedzame en democratische oplossing ziet om het politieke en militaire conflict te beëindigen (zie landeninformatie in de blauwe map). Het is maar weinig waarschijnlijk dat deze centrale methode niet zou zijn besproken op de vergaderingen waarbij u aanwezig zou zijn geweest.**

Uit voorgaande vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier en die terecht en pertinent zijn, blijkt dat verzoeker slechts vage verklaringen weet af te leggen aangaande de werking en doelstelling van het MIC, wat de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden betrokkenheid bij het MIC wel degelijk ondermijnt. Van verzoeker, die naar eigen zeggen actief betrokken was bij het MIC, kan wel degelijk worden verwacht dat hij ervan op de hoogte is dat het MIC een referendum over de onafhankelijkheid nastreeft.

Inzake verzoekers verklaringen aangaande de manifestatie en zijn daaropvolgende arrestatie stelt verweerder het volgende:

“Tot slot, zijn uw verklaringen met betrekking tot de manifestatie en uw daaropvolgende arrestatie zowel tegenstrijdig onderling als met de beschikbare landeninformatie. U stelt dat het MIC een manifestatie wou organiseren op de herdenking van het Verdrag van Simulambuco. Deze manifestatie zou plaatsvinden op twee februari. Maar, op 28 januari, werd de voorzitter, zijn vader, zijn zus en een aantal andere leden van de partij opgepakt. De dag nadien, wouden jullie een manifestatie houden aan het gebouw waar hij gevangenzat, maar onderweg aan de Rua das Forças Armadas, kwam de politie tussen en werden er een aantal mensen opgepakt. De anderen vluchtten weg. Deze 29e, zouden ook de vicevoorzitter Antonio Soqui en secretaris Carlos gearresteerd zijn bij hun thuis.

Toch vonden een aantal mensen van de groep het noodzakelijk om de manifestatie van twee februari te laten doorgaan. Jullie wisten dat de politie wou tussenkomen, dus besloten om jullie in drie groepen te verdelen: een aantal besloten via Lago dos Fieis Zamgaio te vertrekken en een andere groep vanuit Primeiro de Maio via de Rua Duque de Chiazzi, en de overige zouden vanuit het stadscentrum vertrekken. U verklaart: “de groep die vanuit Primeiro de Maio was vertrokken en via de Rua Duque de Chiazzi macheerde, die straat geeft uit op de Rua das Forças Armadas, daar is de politie tussengekomen. Iedereen werd opgepakt, ongeacht of ze nu deelnamen aan de manifestatie of niet. Zo werd ik ook opgepakt.” U verklaart dat er op deze tweede februari minstens 72 mensen werden gearresteerd. De arrestaties vonden dus op 28 of 29 of de 2e plaats (NPO, p. 23-24, 25, 35, 39-40). Uw verklaringen blijken echter op verschillende punten strijdig. Ten eerste, dient te worden opgemerkt dat het Verdrag van Simulambuco werd ondertekend op 1 februari 1885. Het verdrag maakte van Cabinda een protectoraat van Portugal. Hoewel Portugal, via dit verdrag, enkel het grondgebied ten noorden van de rivier de Congo wou veiligstellen, ziet de Cabindese bevolking dit akkoord als een consolidatie van hun identiteit. De manifestatie/mars van het MIC werd dan ook aangekondigd en gehouden op één februari en niet twee februari, zoals beweerd door u. Gezien de historische waarde van deze datum, is het opvallend dat u dit niet correct kan situeren. Betreffende de arrestaties, is het inderdaad correct dat de voorzitter 28 januari werd gearresteerd en de vicevoorzitter 29e januari, maar de secretaris-generaal Carlos Vemba werd pas op 31 januari gearresteerd, en dus niet op 29 januari zoals verklaard door u. Wat betreft de arrestaties op 29 januari, hier stelt de landeninformatie dat de manifestanten werden gearresteerd tijdens hun protest voor het gebouw van de Service of Criminal Investigation in Cabinda, en dus niet op weg naar dit gebouw op de Rua das Forças Armadas, zoals u aanhaalt. Wat betreft de arrestaties op twee februari, waar u verklaart dat er die dag alleen al minstens 72 mensen werden gearresteerd, stelt landeninformatie dat er die dag een dertigtal arrestaties plaatsvonden. Tussen 28 januari en 1 februari, vonden er tussen de 62 en 74 arrestaties plaats (zie landeninformatie). Tot slot, dient ook opgemerkt te worden dat waar u eerst verklaarde bij de groep te horen die vanuit Primeiro de Maio vertrok (NPO, p. 24), stelt u later dat u behoorde tot de groep die vertrok uit Zamgaio (NPO, p. 35). **De vele tegenstrijdigheden in uw verklaringen maken dat er geen geloof meer gehecht kan worden aan uw deelname aan deze MIC**

manifestatie en bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan de daaropvolgende arrestatie, de eerste van uw twee beweerde arrestaties."

Verzoekers verweer in het verzoekschrift is niet dienstig ter weerlegging van voorgaande motivering.

De vaststelling dat verzoeker de manifestatie koppelde aan de verjaardag van het verdrag van Simulambuco, maar foutief stelde dat de manifestatie – en dus ook de verjaardag – doorging op 2 februari, ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van zijn politiek engagement, alsook van zijn deelname aan deze manifestatie. Er kan niet worden aangenomen dat verzoeker dwaalt over een essentieel element als de historische datum van het verdrag van Simulambuco en bijgevolg ook de datum van de manifestatie in kwestie.

Voor zover verzoeker in het verzoekschrift zijn verklaringen (inzake de arrestatie van secretaris-generaal Carlos Vemba, de arrestaties van 29 januari 2019 die plaatsvonden voor het gebouw van de SCI en het aantal gearresteerde personen) verduidelijkt en nuanceert, kan dit geen afbreuk doen aan de voormelde vaststellingen in de bestreden beslissing. Verzoekers relaas is op verschillende essentiële punten strijdig met algemeen beschikbare informatie aangaande de gebeurtenissen voorafgaand aan en tijdens de manifestatie, wat wel degelijk zijn betrokkenheid bij en aanwezigheid tijdens deze manifestatie ondermijnt.

Gelet op de voorstaande vaststellingen slaagt verzoeker er niet in zijn betrokkenheid bij het MIC, noch zijn aanwezigheid tijdens de manifestatie van 1 februari 2019 en daaropvolgende detentie aannemelijk te maken. In navolging van verweerder wordt opgemerkt dat de originele MIC-lidkaart die verzoeker neerlegde in de loop van de procedure deze vaststellingen niet in een ander daglicht kan plaatsen.

8. Wat betreft verzoekers nalatigheid het FLEC-lidmaatschap van zijn vader te vermelden bij de DVZ stelt verzoeker in het verzoekschrift dat hij de verdwijning van zijn vader heeft vermeld bij de DVZ en dat dit voldoende was in dit stadium van de procedure. Hij wijst erop dat het interview bij de DVZ geen ruimte biedt voor een gedetailleerde uitleg.

Nochtans blijkt uit verzoekers verklaringen dat zijn vaders FLEC-lidmaatschap een kernelement in zijn asielrelaas uitmaakt (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 28). Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoekers nalatigheid dit te vermelden bij de DVZ wel degelijk de geloofwaardigheid ervan ondermijnt.

Te dezen dient erop gewezen dat de verzoeker om internationale bescherming bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen, en dus ook het FLEC-lidmaatschap van zijn vader, uit zijn asielrelaas vermeldt.

9. Verder stelt verweerder inzake het vermeende FLEC-lidmaatschap van verzoekers vader het volgende: *"Ten derde, bent u uiterst vaag en onwetend over uw vader zijn lidmaatschap van FLEC. Gevraagd om te vertellen wat u weet, geeft u een vaag en algemeen antwoord: "het gaat over de situatie van Cabinda. Iedere Cabindees identificeert zich bijna als iemand van het FLEC. De provincie Cabinda is in 1975 nagelaten door de Portugezen aan Angola, maar de Cabindezen zelf aanvaarden dat niet. Het FLEC voert een guerrillaoorlog, maar ik weet niet wat mijn vader zijn rol is binnen deze partij. Ik heb ernaar gevraagd bij vrienden van hem, maar niemand heeft mij een fatsoenlijke uitleg gegeven."* Aangemoedigd door de Protection Officer om toch alles te vertellen dat u weet, antwoordt u: *"mijn vader is heel gereserveerd. Toen we in Kinshasa woonden, ging mijn vader regelmatig naar Cabinda. We wisten nooit wat hij daar ging doen. Ook in Kinshasa zelf, was er sprake van FLEC, ook daar werden mensen van FLEC opgepakt. Ik ben pas te weten gekomen dat mijn vader bij FLEC zat, toen de situatie begon, maar mijn moeder wist er wel van. Zij wist alleen dat hij lid was van FLEC met vrienden, maar meer wist zij ook niet"* (NPO, p. 29). Opvallend, gezien u eerder duidelijk verklaarde dat uw vader FLEC-vergaderingen bijwoonde sinds jullie naar Cabinda verhuisden (NPO, p. 22). Gevraagd, wat u nog meer kan vertellen, stelt u dat hij een voorstander is van Cabinda, maar dat u verder niets weet. Gevraagd naar wat de vrienden van uw vader zeiden toen u hen ernaar vroeg, antwoordt u opnieuw vaagweg: *"mijn vader heeft twee goede vrienden. Enerzijds, meneer A.B., en anderzijds, meneer F.. Ik sprak met hen. Ik heb ook een tijd bij hem gewoond toen ik terugkwam van Cabinda. Ik heb het ook aan hen gevraagd, omdat ik wist dat*

ze allebei FLEC waren. Of hij dan wist wat de reden was dat mijn vader was opgepakt. Hij vertelde me dat dit ons land was en dat we alles mochten doen om ons land te beschermen, maar meer duidelijkheid heeft hij mij nooit gegeven." Gevraagd of u dan aan niemand heeft gevraagd wat de rol was van uw vader binnen FLEC, antwoordt u nogmaals vaag: "jawel, maar niemand gaf me een degelijke uitleg hierover. Ze zeggen alleen 'we zijn FLEC'. Ze hebben geen hoofdzetel waar ze verbleven. FLEC is een rebellenweging. Overdag kan je over straat lopen, maar wanneer ze vergaderingen hebben, weet niemand daarvan. Als ze samen vergaderen, worden ze opgepakt, gezocht" (NPO, p. 29-30). **Gezien uw vader zijn FLEC-lidmaatschap mogelijks aan de basis ligt van zijn verdwijning, alsook van uw latere problemen, is het bijzonder opvallend dat u hierover niet meer kan vertellen. Er kan niet worden ingezien waarom u niet meer moeite heeft gedaan om informatie te bekomen dan wel voor of na de gebeurtenissen. Uw gebrek aan interesse en kennis ondergraven verder uw beweerde vrees."**

Verzoeker biedt geen dienstig verweer tegen voormelde terechte en pertinente vaststellingen.

Verzoeker meent dat uit zijn verklaringen duidelijk blijkt dat hij zich bewust was van de specificiteiten en bijzonderheden van de beweging, alsmede van de verdeeldheid binnen het FLEC (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 30-31). Hij stelt daarnaast dat het FLEC een gewapende rebellenbeweging is en dat het heel normaal is dat de vrienden van zijn vader niet veel informatie met hem konden delen. Hij wijst er tevens op dat hij voor de dood van zijn vader niet op de hoogte was van diens lidmaatschap. Verzoeker komt bijgevolg niet verder dan het louter hernemen van zijn verklaringen en het tegenspreken van de conclusies van verweerder, maar slaagt er niet in de voormelde beoordeling in een ander daglicht te plaatsen, dan wel zijn vaders FLEC-lidmaatschap aan te tonen. Indien verzoeker problemen kende omwille van het FLEC-lidmaatschap van zijn vader, verzoekers vader daadwerkelijk verdwenen is omwille van dit lidmaatschap en verzoeker zich vervolgens besloot aan te sluiten bij het MIC – een organisatie die zoals het FLEC streeft voor een onafhankelijk Cabinda – dan is redelijk te verwachten dat verzoeker beter op de hoogte zou zijn van zijn vaders activiteiten bij het FLEC, alsook dat de vrienden van zijn vader verzoeker hierover zouden informeren wanneer hij hen hierom vraagt. Verzoekers vage kennis inzake zijn vaders FLEC-lidmaatschap ondermijnt bijgevolg wel degelijk de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

10. Verder stelt verweerder terecht:

"Tot slot, kunnen er ook **serieuze vraagtekens worden geplaatst bij de coherentie van uw verhaal**. U verklaart: "nadat ik ben vertrokken uit Cabinda, was mijn broer de enige man in huis bij mijn moeder. Zij was daar gebleven. Omdat er dan altijd onbekenden naar het huis kwamen, bracht dit toch spanning en onzekerheid. Mijn moeder werd bedreigd, dat haar huis in brand zou worden gestoken. Omdat mijn moeder een hoge bloeddruk had en zich niet goed voelde, en omdat mijn broer bij dezelfde partij als ik behoorde, was de situatie acuut geworden. Ik heb dan aan mijn broer aangeraden om daar te vertrekken en ik heb ook gevraagd om voor mijn kinderen te zorgen, zodat er een man in huis zou zijn." (NPO, p. 14-15). Hij is om deze redenen verhuisd naar Lubango in maart 2021 (NPO, p. 14). **Het is op zijn minst opvallend dat enkel uw broer is verhuisd, terwijl uw moeder werd bedreigd**. Zij zou pas twee maanden voor uw interview (ongeveer januari 2022) zijn verhuisd. Gevraagd of er een reden voor was, stelt u dat er altijd mensen kwamen vragen naar uw vader en u. Zij was dit beu en daarom is ze vertrokken (NPO, p. 12). Wat betreft deze bezoeken is het ook uitermate vreemd dat u verklaart: "ze vragen naar mijn vader. Ons is altijd gezegd dat hij is gevangengenomen, maar zelfs de militairen en de inlichtingendiensten komen vragen waar papa zich bevindt" (NPO, p. 12). Ook later verklaart u dat, tijdens uw tweede opsluiting, de militairen u vroegen waar uw vader was (NPO, p. 26). Nochtans, verklaart u doorheen uw interview meermaals dat de Angolese veiligheidsdiensten en militairen betrokken waren bij uw vader zijn verdwijning (NPO, p. 22, 27-29). Door de Protection Officer gevraagd waarom de veiligheidsdiensten uw vader nog steeds zoeken, als, zoals u vermoedt, hij is gearresteerd omwille van zijn FLEC-lidmaatschap, antwoordt u simpelweg: "dat is wat ons ook niet duidelijk is. We hebben een hele tijd gezocht naar vader, maar er is geen enkel teken. We zijn naar de gevangensissen en hospitalen gegaan, maar A.B. heeft bevestigd dat hij samen met vader is opgepakt en wel mocht gaan. We weten dus dat vader is meegenomen door mensen die in burger zijn gekleed, maar waarvan we bijna zeker zijn dat het veiligheidsdiensten zijn. We hebben dus toch wat hoop dat vader in leven is. We weten ook niet of hij dingen heeft gedaan waarvan we niet op de hoogte zijn. We weten niet waar hij is." (NPO, p. 28-29)."

Verzoeker voert, behoudens vergoelijkningen van het gedrag van zijn moeder, geen dienstig of concreet verweer ten aanzien van voorstaande motiveringen. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad bijgetreden.

11. Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan in navolging van verweerder geen geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vluchtrelaas. Verzoekers herhaaldelijke inconsistente verklaringen met betrekking tot zijn MIC-lidmaatschap en activiteiten, alsook met betrekking tot het FLEC-lidmaatschap van zijn vader en in het bijzonder met betrekking tot zijn verdwijning, gecombineerd met verzoekers algehele geloofwaardigheid dewelke sterk ondermijnd wordt door zijn herhaaldelijke (met het visumdossier) tegenstrijdige verklaringen omtrent zijn arrestaties, opsluitingen en reisweg, maken dat er absoluut geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden MIC-lidmaatschap en de problemen die daaruit zouden zijn ontstaan.

12. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

13. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS